

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про податок на додану вартість

- { Із змінами, внесеними згідно із Законами
- N 403/97-ВР від 27.06.97, ВВР, 1997, N 37, ст.239
 - N 460/97-ВР від 16.07.97, ВВР, 1997, N 38, ст.250
 - N 535/97-ВР від 19.09.97, ВВР, 1997, N 47, ст.294
 - N 550/97-ВР від 26.09.97, ВВР, 1997, N 51, ст.305
 - N 573/97-ВР від 15.10.97, ВВР, 1997, N 51, ст.307
 - N 644/97-ВР від 19.11.97, ВВР, 1998, N 10, ст. 37
 - N 698/97-ВР від 05.12.97, ВВР, 1998, N 14, ст. 55
 - N 770/97-ВР від 23.12.97, ВВР, 1998, N 17, ст. 83
 - N 794/97-ВР від 30.12.97, ВВР, 1998, N 18, ст. 95
 - N 799/97-ВР від 30.12.97, ВВР, 1998, N 20, ст.100
 - N 25/98-ВР від 15.01.98, ВВР, 1998, N 25, ст.147
 - N 169/98-ВР від 04.03.98, ВВР, 1998, N 33, ст.224
 - N 208/98-ВР від 24.03.98, ВВР, 1998, N 36-37, ст.244
 - N 163-XIV (163-14) від 06.10.98, ВВР, 1998, N 48, ст.292
 - N 277-XIV (277-14) від 20.11.98, ВВР, 1998, N 52, ст.328
 - N 285-XIV (285-14) від 01.12.98, ВВР, 1999, N 2-3, ст.21
 - N 309-XIV (309-14) від 11.12.98, ВВР, 1999, N 4, ст. 33
 - N 362-XIV (362-14) від 24.12.98, ВВР, 1999, N 7, ст. 53
 - N 368-XIV (368-14) від 25.12.98, ВВР, 1999, N 7, ст.54
 - N 403-XIV (403-14) від 15.01.99, ВВР, 1999, N 15, ст.83
 - N 442-XIV (442-14) від 18.02.99, ВВР, 1999, N 15, ст.88
 - N 515-XIV (515-14) від 18.03.99, ВВР, 1999, N 18, ст.140
 - N 522-XIV (522-14) від 19.03.99, ВВР, 1999, N 18, ст.142
 - N 624-XIV (624-14) від 06.05.99, ВВР, 1999, N 26, ст.214
 - N 645-XIV (645-14) від 13.05.99, ВВР, 1999, N 26, ст.216
 - N 714-XIV (714-14) від 02.06.99, ВВР, 1999, N 31, ст.250
 - N 722-XIV (722-14) від 03.06.99, ВВР, 1999, N 32, ст.264
 - N 854-XIV (854-14) від 07.07.99, ВВР, 1999, N 35, ст.302
 - N 932-XIV (932-14) від 14.07.99, ВВР, 1999, N 37, ст.334
 - N 934-XIV (934-14) від 14.07.99, ВВР, 1999, N 38, ст.338 -
Закон діє до 01.01.2002 року
 - N 942-XIV (942-14) від 14.07.99, ВВР, 1999, N 38, ст.340
 - N 943-XIV (943-14) від 14.07.99, ВВР, 1999, N 38, ст.341
 - N 946-XIV (946-14) від 15.07.99, ВВР, 1999, N 38, ст.343
 - N 971-XIV (971-14) від 15.07.99, ВВР, 1999, N 38, ст.352
 - N 973-XIV (973-14) від 15.07.99, ВВР, 1999, N 39, ст.356
 - N 977-XIV (977-14) від 15.07.99, ВВР, 1999, N 39, ст.357
 - N 1172-XIV (1172-14) від 20.10.99, ВВР, 1999, N 51, ст.446
 - N 1242-XIV (1242-14) від 18.11.99, ВВР, 2000, N 3, ст.20
- набуває чинності з 01.01.2000
 - N 1274-XIV (1274-14) від 03.12.99, ВВР, 2000, N 2, ст.14
- набуває чинності з 01.01.2000
 - N 1278-XIV (1278-14) від 03.12.99, ВВР, 2000, N 2, ст.16
 - N 1288-XIV (1288-14) від 14.12.99, ВВР, 2000, N 5, ст.34
 - N 1330-XIV (1330-14) від 21.12.99, ВВР, 2000, N 4, ст.29
 - N 1375-XIV (1375-14) від 13.01.2000, ВВР, 2000, N 10, ст.78
 - N 1460-III (1460-14) від 17.02.2000, ВВР, 2000, N 13, ст.103
 - N 1523-III (1523-14) від 02.03.2000, ВВР, 2000, N 20, ст.149

N 1559-III (1559-14) від 16.03.2000, ВВР, 2000, N 22, ст.172
N 1561-III (1561-14) від 16.03.2000, ВВР, 2000, N 23, ст.177
N 1606-III (1606-14) від 23.03.2000, ВВР, 2000, N 25, ст.197
N 1608-III (1608-14) від 23.03.2000, ВВР, 2000, N 26, ст.209
N 1712-III (1712-14) від 11.05.2000, ВВР, 2000, N 32, ст.258
N 1715-III (1715-14) від 11.05.2000, ВВР, 2000, N 32, ст.260
N 1749-III (1749-14) від 01.06.2000, ВВР, 2000, N 35, ст.283
N 1783-III (1783-14) від 01.06.2000, ВВР, 2000, N 36, ст.300
N 1807-III (1807-14) від 08.06.2000, ВВР, 2000, N 38, ст.318
N 1841-III (1841-14) від 22.06.2000, ВВР, 2000, N 46, ст.393
N 1874-III (1874-14) від 13.07.2000, ВВР, 2000, N 40, ст.339
N 1926-III (1926-14) від 13.07.2000, ВВР, 2000, N 43, ст.363
N 1954-III (1954-14) від 14.09.2000, ВВР, 2000, N 43, ст.370
N 1955-III (1955-14) від 14.09.2000, ВВР, 2000, N 43, ст.371
N 1969-III (1969-14) від 21.09.2000, ВВР, 2000, N 45, ст.377
N 1991-III (1991-14) від 21.09.2000, ВВР, 2000, N 48, ст.406
- набирає чинності з 01.01.2001
N 2120-III (2120-14) від 07.12.2000, ВВР, 2001, N 2-3, ст.10
N 2133-III (2133-14) від 07.12.2000, ВВР, 2001, N 4, ст.15
- набирає чинності з 01.01.2001
N 2181-III (2181-14) від 21.12.2000, ВВР, 2001, N 10, ст.44
- набирає чинності з 1 квітня 2001 року
N 2199-III (2199-14) від 21.12.2000, ВВР, 2001, N 7, ст.36
N 2211-III (2211-14) від 11.01.2001, ВВР, 2001, N 11, ст.46
N 2233-III (2233-14) від 18.01.2001, ВВР, 2001, N 11, ст.50
N 2323-III (2323-14) від 22.03.2001, ВВР, 2001, N 20, ст.96
N 2355-III (2355-14) від 05.04.2001, ВВР, 2001, N 23, ст.114
N 2410-III (2410-14) від 17.05.2001, ВВР, 2001, N 30, ст.143
N 2649-III (2649-14) від 11.07.2001, ВВР, 2001, N 45, ст.238
N 2660-III (2660-14) від 12.07.2001, ВВР, 2001, N 50, ст.261
- набуває чинності з 01.01.2002 року
N 2744-III (2744-14) від 04.10.2001, ВВР, 2002, N 5, ст. 31
N 2779-III (2779-14) від 15.11.2001, ВВР, 2002, N 9, ст. 68
N 2831-III (2831-14) від 29.11.2001, ВВР, 2002, N 8, ст. 63
N 2899-III (2899-14) від 20.12.2001, ВВР, 2002, N 15, ст.100
N 2905-III (2905-14) від 20.12.2001, ВВР, 2002, N 12-13, ст.92
N 2921-III (2921-14) від 10.01.2002, ВВР, 2002, N 16, ст.114
N 3045-III (3045-14) від 07.02.2002, ВВР, 2002, N 29, ст.192
N 3073-III (3073-14) від 07.03.2002, ВВР, 2002, N 31, ст.214
N 3118-III (3118-14) від 07.03.2002, ВВР, 2002, N 33, ст.238
N 40-IV (40-15) від 04.07.2002, ВВР, 2002, N 36, ст.266
- набуває чинності з 01.01.2003 року
N 346-IV (346-15) від 24.12.2002, ВВР, 2003, N 6, ст. 49
- набуває чинності з 01.01.2003 року
N 380-IV (380-15) від 26.12.2002, ВВР, 2003, N 10-11, ст.86
N 440-IV (440-15) від 16.01.2003, ВВР, 2003, N 14, ст.99
N 469-IV (469-15) від 16.01.2003, ВВР, 2003, N 14, ст.103
N 601-IV (601-15) від 06.03.2003, ВВР, 2003, N 24, ст.162
- набуває чинності з 01.01.2004 року
N 856-IV (856-15) від 22.05.2003, ВВР, 2003, N 36, ст.280
N 857-IV (857-15) від 22.05.2003, ВВР, 2003, N 36, ст.281
N 1028-IV (1028-15) від 09.07.2003, ВВР, 2004, N 5, ст. 23
N 1218-IV (1218-15) від 02.10.2003, ВВР, 2004, N 10, ст.105
N 1240-IV (1240-15) від 23.10.2003, ВВР, 2004, N 10, ст.110
N 1300-IV (1300-15) від 20.11.2003, ВВР, 2004, N 14, ст.195
N 1344-IV (1344-15) від 27.11.2003, ВВР, 2004, N 17-18, ст.250
N 1352-IV (1352-15) від 28.11.2003, ВВР, 2004, N 15, ст.219 }

{ Офіційне тлумачення Закону див. в Рішенні
Конституційного Суду
N 2-рп/2004 (v002p710-04) від 05.02.2004 }

{ Із змінами, внесеними згідно із Законами

N 1595-IV (1595-15) від 04.03.2004, ВВР, 2004, N 25, ст.346
N 1701-IV (1701-15) від 11.05.2004, ВВР, 2004, N 35, ст.412
N 1702-IV (1702-15) від 11.05.2004, ВВР, 2004, N 32, ст.393
N 1766-IV (1766-15) від 15.06.2004, ВВР, 2005, N 3, ст.77
N 1779-IV (1779-15) від 15.06.2004, ВВР, 2004, N 37, ст.457
N 1782-IV (1782-15) від 15.06.2004, ВВР, 2004, N 37, ст.460
N 1801-IV (1801-15) від 17.06.2004, ВВР, 2004, N 43-44, ст.493
N 1878-IV (1878-15) від 24.06.2004, ВВР, 2004, N 49, ст.528
N 1924-IV (1924-15) від 29.06.2004, ВВР, 2004, N 51, ст.549
N 1965-IV (1965-15) від 01.07.2004, ВВР, 2005, N 1, ст.4
N 2188-IV (2188-15) від 18.11.2004, ВВР, 2005, N 5, ст.110
N 2264-IV (2264-15) від 16.12.2004, ВВР, 2005, N 5, ст.122
N 2285-IV (2285-15) від 23.12.2004, ВВР, 2005, N 7-8, ст.162
N 2287-IV (2287-15) від 23.12.2004, ВВР, 2005, N 6, ст.137
N 2470-IV (2470-15) від 15.03.2005, ВВР, 2005, N 14, ст.242
N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005, ВВР, 2005, N 17, N 18-19,
ст.267
N 2642-IV (2642-15) від 03.06.2005, ВВР, 2005, N 27, ст.363
N 2711-IV (2711-15) від 23.06.2005, ВВР, 2005, N 33, ст.430
N 2771-IV (2771-15) від 07.07.2005, ВВР, 2005, N 34, ст.441
N 2772-IV (2772-15) від 07.07.2005, ВВР, 2005, N 34, ст.442
N 2960-IV (2960-15) від 06.10.2005, ВВР, 2006, N 2-3, ст.35
N 2987-IV (2987-15) від 18.10.2005, ВВР, 2006, N 2-3, ст.38
N 3333-IV (3333-15) від 12.01.2006, ВВР, 2006, N 22, ст.182
N 3370-IV (3370-15) від 19.01.2006, ВВР, 2006, N 22, ст.184
N 273-V (273-16) від 19.10.2006, ВВР, 2006, N 50, ст.502
N 398-V (398-16) від 30.11.2006, ВВР, 2007, N 3, ст.31
N 463-V (463-16) від 14.12.2006, ВВР, 2007, N 9, ст.75
N 489-V (489-16) від 19.12.2006, ВВР, 2007, N 7-8, ст.66
N 535-V (535-16) від 22.12.2006, ВВР, 2007, N 12, ст.101
N 760-V (760-16) від 16.03.2007, ВВР, 2007, N 23, ст.301
N 931-V (931-16) від 13.04.2007, ВВР, 2007, N 26, ст.358
N 1112-V (1112-16) від 31.05.2007, ВВР, 2007, N 44, ст.513
N 107-VI (107-17) від 28.12.2007, ВВР, 2008, N 5-6, N 7-8, ст.78
- зміни діють по 31 грудня 2008 року
N 309-VI (309-17) від 03.06.2008, ВВР, 2008, N 27-28, ст.253 }

{ З дня набрання чинності Законом
N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005
запроваджується на 5 років мораторій
на надання нових та розширення існуючих
пільг - див. п.13 "Перехідні положення"
розділу 2 Закону N 2505-IV (2505-15)
від 25.03.2005 }

{ Слова "податковий орган" у всіх відмінках замінено словами
"орган державної податкової служби" у відповідному
відмінку згідно із Законом N 1955-III (1955-14) від
14.09.2000 }

{ У тексті Закону слова "продаж" та "надання" замінено
словом "поставка", слова "послуги (роботи)" та
"послуги (результати робіт)" замінено словом
"послуги" у відповідних відмінках згідно із Законом
N 1782-IV (1782-15) від 15.06.2004 }

{ У тексті Закону слова "вивезення (експортування) товарів
(послуг) за межі митної території України" або "вивезення

(пересилання) товарів (послуг) за межі митної території України" у будь-яких комбінаціях замінено словом "експорт" у відповідних відмінках та часі, а слова "ввезення (імпортування) товарів (послуг) на митну територію України" або "ввезення (пересилання) товарів (послуг) на митну територію України" у будь-яких комбінаціях замінено словом "імпорт" у відповідних відмінках та часі згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005 }

Цей Закон визначає платників податку на додану вартість, об'єкти, базу та ставки оподаткування, перелік неоподатковуваних та звільнених від оподаткування операцій, особливості оподаткування експортних та імпортних операцій, поняття податкової накладної, порядок обліку, звітування та внесення податку до бюджету.

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі терміни вживаються у такому значенні:

1.1. Податок, оподаткування, платник податку, оподатковувана операція (у відповідних відмінках) - податок на додану вартість, оподаткування податком на додану вартість, платник податку на додану вартість, операція, яка підлягає оподаткуванню податком на додану вартість.

(Пункт 1.1 статті 1 в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

1.2. Особа - будь-яка з наведених нижче осіб, незалежно від того, чи є така особа резидентом чи ні:

суб'єкт підприємницької діяльності, в тому числі підприємство з іноземними інвестиціями, незалежно від форми та часу внесення цих інвестицій; (Абзац другий пункту 1.2 статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом N 2899-III (2899-14) від 20.12.2001)

інша юридична особа, що не є суб'єктом підприємницької діяльності;

фізична особа (громадянин, іноземний громадянин та особа без громадянства), яка здійснює діяльність, віднесену до підприємницької згідно із законодавством, або ввозить (пересилає) товари на митну територію України.

представництво нерезидента, що не має статусу юридичної особи. (Пункт 1.2 статті 1 доповнено абзацом згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

Для цілей оподаткування дві чи більше особи, які здійснюють спільну (сумісну) діяльність без створення юридичної особи, вважаються окремою особою у межах такої діяльності. (Пункт 1.2 статті 1 доповнено абзацом згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

Облік результатів спільної (сумісної) діяльності ведеться платником податку, уповноваженим на це іншими сторонами згідно з умовами договору, окремо від обліку господарських результатів такого платника податку. (Пункт 1.2 статті 1 доповнено абзацом згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

Для цілей оподаткування господарські відносини між учасниками спільної (сумісної) діяльності прирівнюються до відносин на основі окремих цивільно-правових договорів. (Пункт 1.2 статті 1 доповнено абзацом згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

Порядок податкового обліку та звітності результатів спільної (сумісної) діяльності встановлюється центральним податковим

органом. (Пункт 1.2 статті 1 доповнено абзацом згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

1.3. Платник податку - особа, яка згідно з цим Законом зобов'язана здійснювати утримання та внесення до бюджету податку, що сплачується покупцем, або особа, яка імпортує товари на митну територію України.

1.4. Поставка товарів - будь-які операції, що здійснюються згідно з договорами купівлі-продажу, міни, поставки та іншими цивільно-правовими договорами, які передбачають передачу прав власності на такі товари за компенсацію незалежно від строків її надання, а також операції з безоплатної поставки товарів (результатів робіт) та операції з передачі майна орендодавцем (лізингодавцем) на баланс орендаря (лізингоотримувача) згідно з договорами фінансової оренди (лізингу) або поставки майна згідно з будь-якими іншими договорами, умови яких передбачають відстрочення оплати та передачу права власності на таке майно не пізніше дати останнього платежу. (Абзац перший пункту 1.4 статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом N 469-IV (469-15) від 16.01.2003; в редакції Закону N 2642-IV (2642-15) від 03.06.2005; із змінами, внесеними згідно із Законом N 2771-IV (2771-15) від 07.07.2005)

Не належать до поставки операції з передачі товарів в межах договорів схову (відповідального зберігання), довірчого управління, оперативної оренди (лізингу), інших цивільно-правових договорів, які не передбачають передачу права власності (користування або розпорядження) на такі товари іншій особі. (Абзац другий пункту 1.4 статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом N 469-IV (469-15) від 16.01.2003; в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

Поставка послуг - будь-які операції цивільно-правового характеру з виконання робіт, надання послуг, надання права на користування або розпорядження товарами, у тому числі нематеріальними активами, а також з поставки будь-яких інших, ніж товари, об'єктів власності за компенсацію, а також операції з безоплатного виконання робіт, надання послуг. Поставка послуг, зокрема, включає надання права на користування або розпорядження товарами у межах договорів оренди (лізингу), поставки, ліцензування або інші способи передачі права на патент, авторське право, торговий знак, інші об'єкти права інтелектуальної, в тому числі промислової, власності. (Абзац третій пункту 1.4 статті 1 в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005; із змінами, внесеними згідно із Законом N 2771-IV (2771-15) від 07.07.2005) (Пункт 1.4 статті 1 в редакції Закону N 550/97-ВР від 26.09.97)

1.5. Звітний (податковий) період - період, за який платник податку зобов'язаний проводити розрахунки податку та сплачувати його до бюджету.

1.6. Податкове зобов'язання - загальна сума податку, одержана (нарахована) платником податку в звітному (податковому) періоді, визначена згідно з цим Законом.

1.7. Податковий кредит - сума, на яку платник податку має право зменшити податкове зобов'язання звітного періоду, визначена згідно з цим Законом.

1.8. Бюджетне відшкодування - сума, що підлягає поверненню платнику податку з бюджету у зв'язку з надмірною сплатою податку у випадках, визначених цим Законом.

1.9. Інкасація боргових вимог - банківська послуга з отримання за дорученням клієнта коштів від боржника такого клієнта у рахунок погашення його боргу або акцепту по векселях, чеках, інших розрахункових і товарних документах.

1.10. Факторинг - операція з переуступки першим кредитором прав вимоги боргу третьої особи другому кредитору з попередньою або наступною компенсацією вартості такого боргу першому кредитору.

1.11. Касовий метод - метод податкового обліку, за яким дата виникнення податкових зобов'язань визначається як дата зарахування (отримання) коштів на банківський рахунок (у касу) платника податку або дата отримання інших видів компенсацій вартості поставлених (або тих, що підлягають поставці) ним товарів (послуг), а дата виникнення права на податковий кредит визначається як дата списання коштів з банківського рахунку (видачі з каси) платника податку або дата надання інших видів компенсацій вартості поставлених (або тих, що підлягають поставці) йому товарів (послуг).

(Стаття 1 доповнено пунктом 1.11 згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

1.12. Магазин безмитної торгівлі (безмитний магазин) - пункт роздрібної торгівлі товарами (супутніми послугами), які знаходяться під митним режимом, відповідно до якого товари (супутні послуги), не призначені для споживання на митній території України, ввозяться, знаходяться та поставляються під митним контролем у пунктах пропуску на митному кордоні, відкритих для міжнародного сполучення, інших зонах митного контролю, визначених митними органами України, без справляння ввізного мита, цього податку, а також інших податків і зборів, базою оподаткування яких є вартість таких товарів (супутніх послуг), заходів нетарифного регулювання та ліцензування діяльності з роздрібної торгівлі товарами (супутніми такому продажу послугами), у тому числі підакцизними.

(Стаття 1 доповнено пунктом 1.12 згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Пункт 1.13 статті 1 виключено на підставі Закону N 2642-IV (2642-15) від 03.06.2005)

(Підпункт 1.13.1 пункту 1.13 статті 1 виключено на підставі Закону N 2642-IV (2642-15) від 03.06.2005)

(Підпункт 1.13.2 пункту 1.13 статті 1 виключено на підставі Закону N 2642-IV (2642-15) від 03.06.2005)

(Підпункт 1.13.3 пункту 1.13 статті 1 виключено на підставі Закону N 2642-IV (2642-15) від 03.06.2005)

(Підпункт 1.13.4 пункту 1.13 статті 1 виключено на підставі Закону N 2642-IV (2642-15) від 03.06.2005)

(Підпункт 1.13.5 пункту 1.13 статті 1 виключено на підставі

Закону N 2642-IV (2642-15) від 03.06.2005)

1.14. Супутні послуги - послуги, вартість яких включається відповідно до норм митного законодавства до митної вартості товарів, що експортуються або імпортуються.
(Статтю 1 доповнено пунктом 1.14 згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

1.15. Інші терміни використовуються у значеннях, визначених законами з питань оподаткування або іншими законами, у частині, що не суперечить цьому Закону та іншим законам з питань оподаткування.
(Статтю 1 доповнено пунктом 1.15 згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

1.16. Податковий вексель - це письмове безумовне грошове зобов'язання платника податку сплатити до бюджету відповідну суму коштів у порядку та терміни, визначені цим Законом, що підтверджене комерційними банками шляхом авалю, який видається платником на відстрочення сплати податку на додану вартість, що справляється при імпорті товарів на митну територію України.
Протест податкового векселя не здійснюється, сума, зазначена у непогашеному векселі, розглядається як податкова заборгованість, яка погашається у порядку, передбаченому законодавством для погашення податкового боргу.
(Статтю 1 доповнено пунктом 1.16 згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

1.17. Корпоративні права, пов'язана особа, резидент, нерезидент, гудвіл, кошти, цінні папери, деривативи, товари, дивіденди, проценти, роялті, кредит, депозити, лізинг (оренда), бартер, безоплатно отримані товари (роботи, послуги), валові витрати виробництва (обігу), основні фонди та нематеріальні активи, що підлягають амортизації, розуміються у значенні, визначеному Законом України "Про оподаткування прибутку підприємств".
(Пункт статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законами N 1523-III (1523-14) від 02.03.2000, N 346-IV (346-15) від 24.12.2002 - набуває чинності з 01.01.2003 року)

1.18. Звичайні ціни розуміються та застосовуються за правилами, визначеними пунктом 1.20 статті 1 Закону України "Про оподаткування прибутку підприємств" (334/94-ВР).
(Статтю 1 доповнено пунктом згідно із Законом N 346-IV (346-15) від 24.12.2002 - набуває чинності з 01.01.2003 року)

Стаття 2. Платники податку

Платником податку є:

2.1. Будь-яка особа, яка:

- а) здійснює або планує здійснювати господарську діяльність та реєструється за своїм добровільним рішенням як платник цього податку;
- б) підлягає обов'язковій реєстрації як платник цього податку;
- в) імпортує товари (супутні послуги) в обсягах, що підлягають оподаткуванню цим податком згідно з нормами цієї статті.

2.2. Будь-яка особа, яка за своїм добровільним рішенням зареєструвалася платником податку. (Пункт 2.2 статті 2 із

змінами, внесеними згідно із Законом N 2642-IV (2642-15) від 03.06.2005)

2.3. Особа підлягає обов'язковій реєстрації як платник податку у разі:

2.3.1. Коли загальна сума від здійснення операцій з поставки товарів (послуг), у тому числі з використанням локальної або глобальної комп'ютерної мережі, що підлягають оподаткуванню згідно з цим Законом, нарахована (сплачена, надана) такій особі або в рахунок зобов'язань третім особам, протягом останніх дванадцяти календарних місяців сукупно перевищує 300 000 гривень (без урахування податку на додану вартість).

(Сума, визначена підпунктом 2.3.1 пункту 2.3 статті 2 Закону застосовується з метою зняття осіб з їх реєстрації як платників цього податку, починаючи з 1 січня 2006 року - див. п.13 "Перехідні положення" розділу 2 Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Підпункт 2.3.1 пункту 2.3 статті 2 із змінами, внесеними згідно із Законом N 2642-IV (2642-15) від 03.06.2005)

2.3.2. Особа, що уповноважена вносити консолідований податок з об'єктів оподаткування, що виникають внаслідок поставки послуг підприємствами залізничного транспорту з їх основної діяльності та підприємствами зв'язку, що перебувають у підпорядкуванні платника податку, в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України (539-2005-п).

2.3.3. Особа, яка поставляє товари (послуги) на митній території України з використанням глобальної або локальних комп'ютерних мереж, при цьому особа-нерезидент може здійснювати таку діяльність тільки через своє постійне представництво, зареєстроване на території України.

2.3.4. Особа, що здійснює операції з реалізації конфіскованого майна, незалежно від того, чи досягає вона загальної суми операцій з поставки товарів (послуг), визначеної підпунктом 2.3.1 пункту 2.3 цієї статті, чи ні, а також незалежно від того, який режим оподаткування використовує така особа згідно із законодавством.

2.4. Будь-яка особа, що імпортує (для фізичних осіб - ввозить (пересилає)) товари (супутні послуги) на митну територію України для їх використання або споживання на митній території України, незалежно від того, який режим оподаткування вона використовує згідно із законодавством, за винятком фізичних осіб, не зареєстрованих платниками податку, які ввозять (пересилають) товари (предмети) у супроводжувальному багажі або отримують їх як поштове відправлення у межах неторгового обороту в обсягах, що не підлягають оподаткуванню відповідно до митного законодавства (крім ввезення транспортних засобів чи запасних частин до них такими фізичними особами) та нерезидентів, які пересилають поштові відправлення згідно з правилами Міжнародного поштового союзу на митну територію України, та отримувачів таких поштових відправлень.

У разі ввезення (пересилання) товарів (предметів) фізичними особами, не зареєстрованими як платники цього податку, в обсягах, що перевищує неторговий оборот, який підлягає оподаткуванню, такі особи сплачують податок на додану вартість під час перетину такими товарами (предметами) митного кордону України без реєстрації виходячи з митної вартості товарів (предметів), що перевищують розмір неторгового обороту.

(Стаття 2 із змінами, внесеними згідно із Законами N 550/97-ВР від 26.09.97, N 25/98-ВР від 15.01.98, N 277-XIV (277-14) від 20.11.98, N 1955-III (1955-14) від 14.09.2000; в редакції Закону

Стаття 3. Об'єкт оподаткування та операції, що не є об'єктом оподаткування

3.1. Об'єктом оподаткування є операції платників податку з:

3.1.1. поставки товарів та послуг, місце надання яких знаходиться на митній території України, в тому числі операції з передачі права власності на об'єкти застави позичальнику (кредитору) для погашення заборгованості заставодавця, а також з передачі об'єкта фінансового лізингу у користування лізингоотримувачу (орендарю);

3.1.2. ввезення товарів (супутніх послуг) у митному режимі імпорту або реімпорту (далі - імпорту).

З метою оподаткування до імпорту також прирівнюється:

ввезення з-за меж митного кордону України на митну територію України товарів (супутніх послуг) за договорами лізингу (оренди) (у тому числі у разі повернення об'єкта лізингу лізингодавцю-резиденту або іншій особі за дорученням такого лізингодавця), застави, та іншими договорами, які не передбачають передання права власності на такі товари (майно) або передбачають їх обмін на корпоративні права чи цінні папери, у тому числі якщо таке ввезення пов'язане із поверненням товарів у зв'язку з припиненням дії зазначених договорів;

поставка товарів з території безмитних магазинів на митну територію України для їх вільного обігу (крім території інших безмитних магазинів);

поставка продуктів переробки (готової продукції) з митного режиму переробки на митній території України на митну територію України для їх вільного обігу;

в інших випадках, передбачених Митним кодексом України (92-15);

3.1.3. вивезення товарів (супутніх послуг) у митному режимі експорту або реекспорту (далі - експорту), поставки транспортних послуг по перевезенню пасажирів, вантажобагажу (товаробагажу) та вантажу за межами державного кордону України. (Абзац перший підпункту 3.1.3 пункту 3.1 статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2771-IV (2771-15) від 07.07.2005)

З метою оподаткування до експорту товарів також прирівнюється:

вивезення товарів (супутніх послуг) за межі митного кордону України за договорами фінансового лізингу (оренди) (у тому числі у разі повернення об'єкта фінансового лізингу лізингодавцю-нерезиденту або іншій особі за дорученням такого лізингодавця), застави та іншими договорами, які не передбачають передання права власності на такі товари (майно) або передбачають їх обмін на корпоративні права чи цінні папери, у тому числі якщо таке вивезення пов'язане із припиненням дії зазначених договорів;

поставка товарів (супутніх послуг) з митної території України на територію безмитних магазинів;

передача товарів, оформлених у митному режимі експорту, під митний режим митного складу, для подальшого вивезення таких товарів з митної території України;

в інших випадках, визначених Митним кодексом України (92-15).

(Пункт 3.1 статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законами № 25/98-ВР від 15.01.98, № 277-XIV (277-14) від 20.11.98, № 469-IV (469-15) від 16.01.2003; в редакції Закону № 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

3.2. Не є об'єктом оподаткування операції з:

3.2.1. випуску (емісії), розміщення у будь-які форми управління та продажу (погашення, викупу) за кошти цінних паперів, що випущені в обіг (емітовані) суб'єктами підприємницької діяльності, Національним банком України, Міністерством фінансів України, органами місцевого самоврядування відповідно до закону, включаючи інвестиційні та іпотечні сертифікати, сертифікати фонду операцій з нерухомістю, деривативи, а також корпоративні права, виражені в інших, ніж цінні папери, формах; обміну зазначених цінних паперів та корпоративних прав, виражених в інших, ніж цінні папери, формах, на інші цінні папери; розрахунково-клірингової, реєстраторської та депозитарної діяльності на ринку цінних паперів, а також діяльності з управління активами (у тому числі пенсійними активами, фондами банківського управління), відповідно до закону.

Норми цього підпункту не застосовуються до операцій з продажу бланків дорожніх, банківських та особистих чеків, цінних паперів, розрахункових та платіжних документів, пластикових (розрахункових) карток;

(Підпункт 3.2.1 пункту 3.2 статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законами N 977-XIV (977-14) від 15.07.99, N 2831-III (2831-14) від 29.11.2001; в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

3.2.2. передачі майна у схов (відповідальне зберігання), а також у лізинг (оренду), крім передачі у фінансовий лізинг;

повернення майна із схову (відповідального зберігання) його власнику, а також майна, попередньо переданого в лізинг (оренду) лізингодавцю (орендодавцю), крім переданого у фінансовий лізинг;

нарахування та сплати процентів або комісій у складі орендного (лізингового) платежу у межах договору фінансового лізингу в сумі, що не перевищує подвійну облікову ставку Національного банку України, встановлену на день нарахування таких процентів (комісій) за відповідний проміжок часу, розраховану від вартості об'єкта лізингу, наданого у межах такого договору фінансового лізингу; по об'єкту фінансового лізингу, оціненого в іноземній валюті, сплата процентів, з метою оподаткування визначається у гривнях по курсу валют, визначеного Національним банком України на момент сплати;

передачі майна у заставу (іпотеку) позикодавцю (кредитору) та/або у забезпечення іншої дійсної вимоги кредитора, повернення такого майна із застави (іпотеки) його власнику після закінчення дії відповідного договору, якщо місце такої передачі (повернення) знаходиться на митній території України;

грошових виплат основної суми консолідованої іпотечної заборгованості та процентів, нарахованих на неї, об'єднання та/або купівлі (продажу) консолідованої іпотечної заборгованості, заміною однієї частки консолідованої іпотечної заборгованості на іншу, або поверненням (зворотним викупом) такої консолідованої іпотечної заборгованості відповідно до закону резидентом або на його користь;

(Підпункт 3.2.2 пункту 3.2 статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законом N 469-IV (469-15) від 16.01.2003; в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

3.2.3. надання послуг із страхування, співстрахування або перестрахування особами, які мають ліцензію на здійснення страхової діяльності відповідно до закону, а також пов'язаних з такою діяльністю послуг страхових (перестрахових) брокерів та страхових агентів;

надання послуг із загальнообов'язкового соціального та пенсійного страхування, недержавного пенсійного забезпечення,

залучення та обслуговування пенсійних вкладів;
(Підпункт 3.2.3 пункту 3.2 статті 3 в редакції Закону N 2505-IV
(2505-15) від 25.03.2005)

3.2.4. обігу валютних цінностей (у тому числі національної та іноземної валюти), банківських металів, банкнот та монет Національного банку України, за винятком тих, що використовуються для нумізматичних цілей, базою оподаткування яких є продажна вартість; випуску, обігу та погашення білетів державних лотерей, запроваджених за ліцензією Міністерства фінансів України; виплати грошових вигравів, грошових призів і грошових винагород; прийняття ставок, у тому числі шляхом обміну коштів на жетони чи інші замітники гривні, призначені для використання в гральних автоматах та іншому гральному устаткуванні, поставки негашених поштових марок України, конвертів або листівок з негашеними поштовими марками України, крім колекційних марок, конвертів чи листівок для філателістичних потреб, базою оподаткування яких є продажна вартість; (Підпункт 3.2.4 пункту 3.2 статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законами N 550/97-ВР від 26.09.97, N 932-XIV (932-14) від 14.07.99, в редакції Закону N 977-XIV (977-14) від 15.07.99, із змінами, внесеними згідно із Законом N 1969-III (1969-14) від 21.09.2000)

3.2.5. надання послуг з інкасації, розрахунково-касового обслуговування, залучення, розміщення та повернення коштів за договорами позики, депозиту, вкладу (у тому числі пенсійного), управління коштами та цінними паперами (корпоративними правами та деривативами), доручення, надання, управління і переуступки фінансових кредитів, кредитних гарантій і банківських поручительств особою, що надала такі кредити, гарантії або поручительства; (Абзац перший підпункту 3.2.5 пункту 3.2 статті 3 в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

торгівлі за грошові кошти або цінні папери борговими зобов'язаннями, за винятком операцій з інкасації боргових вимог та факторингу (факторингових) операцій, крім факторингових операцій, якщо об'єктом боргу є валютні цінності, цінні папери, у тому числі компенсаційні папери (сертифікати), інвестиційні сертифікати, іпотечні сертифікати з фіксованою дохідністю, житлові чеки, земельні бони та деривативи; (Абзац другий підпункту 3.2.5 пункту 3.2 статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законами N 977-XIV (977-14) від 15.07.99, N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

імпорту майна як технічної або благодійної (гуманітарної) допомоги згідно з нормами міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, або відповідно до закону; (Підпункт 3.2.5 пункту 3.2 статті 3 доповнено абзацом третім згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)
(Підпункт 3.2.5 статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законом N 550/97-ВР від 26.09.97)

3.2.6. оплати вартості державних платних послуг, які надаються фізичним або юридичним особам органами виконавчої влади і місцевого самоврядування та обов'язковість отримання (поставки) яких встановлюється законодавством, включаючи плату за реєстрацію, отримання ліцензії (дозволу), сертифікатів у вигляді зборів, державного мита тощо;

3.2.7. виплат у грошовій формі заробітної плати (іншим прирівняним до неї виплатам), а також пенсій, стипендій, субсидій, дотацій за рахунок бюджетів або Пенсійного фонду України чи фондів загальнообов'язкового соціального страхування (крім тих, що надаються у майновій формі);

виплат дивідендів, роялті у грошовій формі або у вигляді цінних паперів, які здійснюються емітентом;

надання комісійних (брокерських, дилерських) послуг із торгівлі та/або управління цінними паперами (корпоративними правами), деривативами та валютними цінностями, включаючи будь-які грошові виплати (у тому числі комісійні) фондовим або валютним біржам чи позабіржовим фондовим системам або їх членам у зв'язку з організацією та торгівлею цінними паперами ліцензованими торговцями цінними паперами, а також деривативами та валютними цінностями;

(Підпункт 3.2.7 пункту 3.2 статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законами N 977-XIV (977-14) від 15.07.99, N 1523-III (1523-14) від 02.03.2000; в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

3.2.8. поставки за компенсацію сукупних валових активів платника податку (з урахуванням вартості гудвілу) іншому платнику податку. (Абзац перший підпункту 3.2.8 пункту 3.2 статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законами N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Абзац другий підпункту 3.2.8 пункту 3.2 статті 3 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

Під поставкою сукупних валових активів слід розуміти поставку підприємства як окремого об'єкта підприємництва або включення валових активів підприємства чи його частини до складу активів іншого підприємства. При цьому підприємство-покупець набуває прав і обов'язків (є правонаступником) підприємства, що продає такі активи.

(Абзац четвертий підпункту 3.2.8 пункту 3.2 статті 3 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

При здійсненні спільної (сумісної) діяльності передача товарів (робіт, послуг) на баланс платника податку, уповноваженого договором вести облік результатів такої спільної діяльності, вважається поставкою таких товарів (робіт, послуг);

(Підпункт 3.2.8 пункту 3.2 статті 3 в редакції Закону N 977-XIV (977-14) від 15.07.99)

(Підпункт 3.2.9 пункту 3.2 статті 3 виключено на підставі Закону N 977-XIV (977-14) від 15.07.99)

3.2.9. безоплатної передачі у державну власність чи комунальну власність територіальних громад сіл, селищ, міст або у їх спільну власність об'єктів усіх форм власності, які перебувають на балансі одного платника податку і передаються на баланс іншого платника податку, якщо такі операції здійснюються за рішеннями Кабінету Міністрів України, центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, прийнятими у межах їх повноважень.

Це положення поширюється на:

операції з безоплатної передачі об'єктів з балансу платника

податку, майно якого перебуває в державній або комунальній власності, на баланс іншої юридичної особи, майно якої перебуває відповідно в державній або комунальній власності;

операції з безоплатної передачі неприватизованих об'єктів житлового фонду (включаючи місця загального користування та прибудинкові будівлі і споруди), а також об'єктів соціальної інфраструктури (в тому числі об'єктів їх незавершеного будівництва) з балансу платника податку на баланс юридичної особи, майно якої перебуває в державній або комунальній власності, чи безпосередньо на баланс відповідної місцевої ради.

Для цілей цього підпункту під об'єктами соціальної інфраструктури слід розуміти:

заклади дошкільного виховання, середньої та середньопрофесійної освіти, дитячі музичні та художні школи;

заклади охорони здоров'я, пункти медичного огляду, профілактики та допомоги працівникам;

спортивні зали та майданчики, стадіони, дитячі табори відпочинку;

клуби та будинки культури;

бібліотеки та бібліотечні колектори;

об'єкти житлово-комунального господарства, у тому числі мережі постачання електроенергії, газу, тепла, води та водовідведення; будівлі і споруди, призначені для їх обслуговування (котельні, бойлерні, каналізаційні та водопровідні споруди, колектори та їх обладнання);

пожежні депо та протипожежна техніка і обладнання;
(Пункт 3.2 статті 3 доповнено підпунктом згідно із Законом N 169/98-ВР від 04.03.98, в редакції Закону N 163-XIV (163-14) від 06.10.98, із змінами, внесеними згідно із Законом N 977-XIV (977-14) від 15.07.99, в редакції Законів N 1330-XIV (1330-14) від 21.12.99, N 1924-IV (1924-15) від 29.06.2004)

3.2.10. з поставки позашкільним навчальним закладом вихованцям, учням і слухачам платних послуг у сфері позашкільної освіти; (Пункт 3.2 статті 3 доповнено підпунктом 3.2.10 згідно із Законом N 1841-III (1841-14) від 22.06.2000)

(Дію підпункту 3.2.11 пункту 3.2 статті 3 зупинено на 2004 рік згідно із Законом N 1344-IV (1344-15) від 27.11.2003)
3.2.11. надання уповноваженими банками послуг з довірчого управління фондами банківського управління, виплати винагороди за здійснення управління фондом операцій з нерухомістю, за перерахування коштів на фінансування будівництва із фонду фінансування будівництва, за здійснення платежів за іпотечними сертифікатами відповідно до закону; (Пункт 3.2 доповнено підпунктом 3.2.11 згідно із Законом N 3045-III (3045-14) від 07.02.2002; в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

3.2.12. з оплати третейського збору та відшкодування інших витрат, пов'язаних з вирішенням спору третейським судом відповідно

до закону; (Пункт 3.2 статті 3 доповнено підпунктом 3.2.12 N 1701-IV (1701-15) від 11.05.2004)

(Підпункт 3.2.13 пункту 3.2 статті 3 виключено на підставі Закону N 2771-IV (2771-15) від 07.07.2005)

3.2.14. надання послуг з агентування і фрахтування морського торговельного флоту судовими агентами. (Пункт 3.2 статті 3 доповнено підпунктом 3.2.14 згідно із Законом N 2642-IV (2642-15) від 03.06.2005)

Стаття 4. База оподаткування

4.1. База оподаткування операції з поставки товарів (послуг) визначається виходячи з їх договірної (контрактної) вартості, визначеної за вільними цінами, але не нижче за звичайні ціни, з урахуванням акцизного збору, ввізного мита, інших загальнодержавних податків та зборів (обов'язкових платежів), згідно із законами України з питань оподаткування (за винятком податку на додану вартість, а також збору на обов'язкове державне пенсійне страхування на послуги стільникового рухомого зв'язку, що включається до ціни товарів (послуг)). До складу договірної (контрактної) вартості включаються будь-які суми коштів, вартість матеріальних і нематеріальних активів, що передаються платнику податку безпосередньо покупцем або через будь-яку третю особу в зв'язку з компенсацією вартості товарів (послуг). (Пункт 4.1 статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом N 977-XIV (977-14) від 15.07.99; дію пункту 4.1 статті 4 зупинено на 2005 рік згідно із Законом N 2285-IV (2285-15) від 23.12.2004; в редакції Законів N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005, N 2771-IV (2771-15) від 07.07.2005)

У разі якщо звичайна ціна на товари (послуги) перевищує договірну ціну на такі товари (послуги) більше ніж на 20 відсотків, база оподаткування операції з поставки таких товарів (послуг) визначається за звичайними цінами. { Пункт 4.1 статті 4 доповнено абзацом другим згідно із Законом N 398-V (398-16) від 30.11.2006 }

4.2. У разі поставки товарів (робіт, послуг) без оплати або з частковою оплатою їх вартості коштами у межах бартерних (товарообмінних) операцій, здійснення операцій з безоплатної передачі товарів (робіт, послуг), натуральних виплат у рахунок оплати праці фізичним особам, що перебувають у трудових відносинах з платником податку, передачі товарів (робіт, послуг) у межах балансу платника податку для невиробничого використання, витрати на яке не відносяться до валових витрат виробництва (обігу) і не підлягають амортизації, а також пов'язаній з продавцем особою чи суб'єкту підприємницької діяльності, який не зареєстрований як платник податку, база оподаткування визначається виходячи з фактичної ціни операції, але не нижчої за звичайні ціни. (Пункт 4.2 статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом N 169/98-ВР від 04.03.98)

4.3. Для товарів, які імпортуються на митну територію України платниками податку, базою оподаткування є договірна (контрактна) вартість таких товарів, але не менша митної вартості, зазначеної у ввізній митній декларації з урахуванням витрат на транспортування, навантаження, розвантаження, перевантаження та страхування до пункту перетину митного кордону України, сплати брокерських,

агентських, комісійних та інших видів винагород, пов'язаних з ввезенням (пересиланням) таких товарів, плати за використання об'єктів інтелектуальної власності, що належать до таких товарів, акцизних зборів, ввізного мита, а також інших податків, зборів (обов'язкових платежів), за винятком податку на додану вартість, що включаються у ціну товарів (робіт, послуг) згідно із законами України з питань оподаткування. Визначена вартість перераховується в українські гривні за валютним (обмінним) курсом Національного банку України, що діяв на кінець операційного дня, що передує дню, в якому товар (товарна партія) вперше підпадає під режим митного контролю відповідно до митного законодавства. (Абзац перший пункту 4.3 статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

Для послуг, які поставляються нерезидентами з місцем їх надання на митній території України, базою оподаткування є договірна (контрактна) вартість таких робіт (послуг) з урахуванням акцизного збору, а також інших податків, зборів (обов'язкових платежів), за винятком податку на додану вартість, що включаються у ціну поставки робіт (послуг) згідно із законами України з питань оподаткування. Визначена вартість перераховується в українські гривні за валютним (обмінним) курсом Національного банку України, що діяв на кінець операційного дня, що передує дню, в якому було складено акт, який засвідчує факт отримання послуг. (Абзац другий пункту 4.3 статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

4.4. Для готової продукції, виготовленої на території України з давальницької сировини нерезидента, у разі її поставки на митній території України, базою оподаткування є договірна (контрактна) вартість такої продукції з урахуванням акцизного збору, ввізного мита, а також інших податків, зборів (обов'язкових платежів), за винятком податку на додану вартість, що включаються у ціну такої готової продукції згідно із законами України з питань оподаткування. Визначена вартість перераховується в українські гривні за валютним (обмінним) курсом Національного банку України, що діяв на момент виникнення податкових зобов'язань. При цьому податок сплачується до бюджету покупцем у порядку, передбаченому для оподаткування товарів, що імпортуються, а відповідальність за сплату податку покупцем такої продукції несе вітчизняний її переробник.

4.5. Якщо після поставки товарів (послуг) здійснюється будь-яка зміна суми компенсації їх вартості, включаючи наступний за поставкою перегляд цін, перерахунок у випадках повернення товарів особі, яка їх надала, суми податкових зобов'язань та податкового кредиту постачальника та отримувача підлягають відповідному коригуванню.

4.5.1. Якщо внаслідок такого перерахунку відбувається зменшення суми компенсації на користь платника податку - постачальника, то:

а) постачальник відповідно зменшує суму податкових зобов'язань за наслідками податкового періоду, протягом якого був проведений такий перерахунок, та надсилає отримувачу розрахунок відкоригованого значення податку;

б) отримувач відповідно зменшує суму податкового кредиту за наслідками такого податкового періоду у разі, якщо він є зареєстрованим як платник податку на дату проведення коригування, а також збільшив податковий кредит у зв'язку з отриманням таких товарів (послуг).

4.5.2. Якщо внаслідок такого перерахунку відбувається збільшення суми компенсації на користь платника податку

- постачальника, то:

а) постачальник відповідно збільшує суму податкових зобов'язань за наслідками податкового періоду, протягом якого був проведений такий перерахунок, та надсилає отримувачу розрахунок відкоригованого значення податку;

б) отримувач відповідно збільшує суму податкового кредиту за наслідками такого податкового періоду у разі, якщо він є зареєстрованим як платник податку на дату проведення перерахунку.

4.5.3. Зменшення суми податкових зобов'язань платника податку - постачальника при зміні компенсації вартості товарів (послуг), наданих особам, які не були платниками цього податку на момент такої поставки, дозволяється лише:

а) при поверненні раніше поставлених товарів у власність постачальника з наданням отримувачу повної грошової компенсації їх вартості;

б) при перегляді цін, пов'язаних з гарантійними замінами товарів.

(Пункт 4.5 статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом N 469-IV (469-15) від 16.01.2003; в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

4.6. Вартість тари, що згідно з умовами договору (контракту) визначена як зворотна (заставна), до бази оподаткування не включається. У разі коли протягом строків (1038-2006-п), установлених Кабінетом Міністрів України, але у строки не більше дванадцяти календарних місяців, з моменту отримання зворотної тари вона не повертається відправнику, вартість такої зворотної тари включається до бази оподаткування отримувача. (Пункт 4.6 статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

4.7. У випадках коли платник податку здійснює підприємницьку діяльність з поставки вживаних товарів (комісійну торгівлю), що придбані в осіб, не зареєстрованих платниками податку, базою оподаткування є комісійна винагорода такого платника податку. Правила комісійної торгівлі та визначення комісійної винагороди встановлюються Кабінетом Міністрів України. (Абзац перший пункту 4.7 статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

У випадках коли платник податку здійснює діяльність з поставки товарів, отриманих у межах договорів комісії (консигнації), поруки, доручення, довірчого управління, інших цивільно-правових договорів, що уповноважують такого платника податку (далі - комісіонера) здійснювати поставку товарів від імені та за дорученням іншої особи (далі - комітента) без передання права власності на такі товари, базою оподаткування є продажна вартість цих товарів, визначена у порядку, встановленому цим Законом. Датою збільшення податкових зобов'язань комісіонера є дата, визначена за правилами, встановленими пунктом 7.3 цього Закону, а датою збільшення суми податкового кредиту комісіонера є дата перерахування коштів на користь комітента або поставки останньому інших видів компенсації вартості зазначених товарів. При цьому датою збільшення податкових зобов'язань комітента є дата отримання коштів або інших видів компенсації вартості товарів від комісіонера.

У разі коли платник податку (далі - повірений) здійснює діяльність з придбання товарів (робіт, послуг) за дорученням та за рахунок іншої особи (далі - довіритель), датою збільшення податкового кредиту такого повіреного є дата перерахування коштів (поставки в управління цінних паперів, інших документів, що засвідчують відносини боргу) на користь продавця таких товарів

(робіт, послуг) або поставки інших видів компенсацій вартості таких товарів (робіт, послуг), а датою збільшення податкових зобов'язань є дата передання таких товарів (результатів робіт, послуг) довірителю. При цьому довіритель не збільшує податковий кредит на суму коштів (вартість цінних паперів, інших документів, що засвідчують відносини боргу), перерахованих (переданих) повіреному, але має право на збільшення податкового кредиту у податковий період отримання товарів (робіт, послуг), придбаних повіреним за його дорученням.

Зазначене правило не поширюється на операції з експортування вживаних товарів за межі митної території України або з імпортування вживаних товарів на митну територію України в межах зазначених договорів, оподаткування яких регулюється відповідними нормами цього Закону. (Абзац четвертий пункту 4.7 статті 4 в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Пункт 4.7 статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законами N 550/97-ВР від 26.09.97, N 169/98-ВР від 04.03.98; в редакції Закону N 977-XIV (977-14) від 15.07.99)

4.8. У разі коли платник податку здійснює операції з поставки товарів (послуг), які є об'єктом оподаткування згідно з пунктом 3.1 статті 3 цього Закону, під забезпечення боргових зобов'язань покупця, надане такому платнику податку у формі простого або переказного векселя або інших боргових інструментів (далі - вексель), випущених таким покупцем або третьою особою, базою оподаткування є договірна вартість таких товарів (послуг), але не нижче за звичайні ціни без врахування дисконтів або інших знижок з номіналу такого векселя, а за процентними векселями - договірна вартість таких товарів (послуг), але не нижче за звичайні ціни, збільшена на суму процентів, нарахованих або таких, що мають бути нараховані на суму номіналу такого векселя.

У разі коли платник податку здійснює за згодою векселедержателя зустрічну поставку товарів (послуг) замість грошового погашення суми боргу, зазначеного у векселі, базою оподаткування є договірна вартість таких товарів (послуг), але не нижче за звичайні ціни без врахування дисконтів або інших знижок з номіналу такого векселя, а за процентними векселями - договірна вартість таких товарів (послуг), але не нижче за звичайні ціни, збільшена на суму процентів, нарахованих або таких, що мають бути нараховані на суму номіналу такого векселя.

Для цілей оподаткування згідно з цим Законом векселі (крім податкових векселів), видані або отримані, не вважаються засобом платежу та не змінюють суму податкового кредиту або податкового зобов'язання з цього податку, крім податкових векселів.

(Статтю 4 доповнено пунктом 4.8 згідно із Законом N 977-XIV (977-14) від 15.07.99; в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

4.9. Якщо основні виробничі фонди або невиробничі фонди ліквідуються за самостійним рішенням платника податку чи безоплатно передаються особі, не зареєстрованій платником податку, а також у разі переведення основних фондів до складу невиробничих фондів така ліквідація, безоплатна передача чи переведення розглядаються для цілей оподаткування як поставка таких основних виробничих фондів або невиробничих фондів за звичайними цінами, що діють на момент такої поставки, а для основних фондів групи 1 - за звичайними цінами, але не менше їх балансової вартості.

Правила цього пункту не поширюються на випадки, коли основні виробничі фонди або невиробничі фонди ліквідуються у зв'язку з їх знищенням або зруйнуванням внаслідок дії обставин непереборної сили, в інших випадках, коли така ліквідація здійснюється без

згоди платника податку, в тому числі в разі викрадення основних фондів, або коли платник податку надає органу державної податкової служби відповідний документ про знищення, розібрання або перетворення основного фонду іншими способами, внаслідок чого основний фонд не може використовуватися у майбутньому за первісним призначенням.

У разі коли внаслідок ліквідації основного фонду отримуються комплектуючі, складові частини, компоненти або інші відходи, які мають вартість, ліквідація таких комплектуючих, складових частин, компонентів або інших відходів проводиться за правилами, встановленими для ліквідації основного фонду.

(Стаття 4 доповнено пунктом 4.9 згідно із Законом N 977-XIV (977-14) від 15.07.99)

4.10. При наданні послуг із транзитного перевезення (переміщення) товарів (вантажів, пасажирів) митною територією України база оподаткування розраховується виходячи з вартості послуг із такого транзитного перевезення (переміщення), наданих на митній території України (з урахуванням відстані від пункту першого перетину державного кордону України до пункту останнього перетину державного кордону України). (Стаття 4 доповнено пунктом 4.10 згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Пункт 4.11 статті 4 виключено на підставі Закону N 2642-IV (2642-15) від 03.06.2005)

Стаття 5. Операції, що звільнені від оподаткування

5.1. Звільняються від оподаткування операції з:

5.1.1. поставки вітчизняних продуктів дитячого харчування молочними кухнями та спеціалізованими магазинами і куточками, які виконують функції роздаточних пунктів, у порядку і за переліком продуктів, встановленими Кабінетом Міністрів України;

5.1.2. поставки (передплати) періодичних видань друкованих засобів масової інформації та книжок, крім видань еротичного характеру, учнівських зошитів, підручників та навчальних посібників українського виробництва, словників українсько-іноземної або іноземно-української мови; доставки таких періодичних видань друкованих засобів масової інформації на митній території України; (Підпункт 5.1.2 пункту 5.1 статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1460-III (1460-14) від 17.02.2000; дію підпункту 5.1.2 пункту 5.1 статті 5 зупинено на 2004 рік крім операцій з продажу учнівських зошитів, підручників та навчальних посібників вітчизняного виробництва згідно із Законом N 1344-IV (1344-15) від 27.11.2003; дію підпункту 5.1.2 статті 5 відновлено згідно із Законом N 1801-IV (1801-15) від 17.06.2004; в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

5.1.3. поставки послуг з виховання та освіти дітей дитячими музичними та художніми школами, школами мистецтв, будинками культури; послуг з дошкільного виховання, початкової, середньої, професійно-технічної та вищої освіти закладами, які мають спеціальний дозвіл (ліцензію) на поставку таких послуг, незалежно від їх організаційно-правового статусу та форми власності, згідно з переліком таких послуг (435-2005-п), визначеним Кабінетом Міністрів України, а також послуг з розміщення учнів або студентів в інтернатах або гуртожитках; (Підпункт 5.1.3 пункту 5.1 статті 5

в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

5.1.4. поставки товарів спеціального призначення для інвалідів за переліком, встановленим Кабінетом Міністрів України, уповноваженому органу державної виконавчої влади, у тому числі легкових автомобілів для інвалідів, з їх оплатою за рахунок коштів державного чи місцевих бюджетів, а також операції з їх безоплатної передачі інвалідам у випадках, визначених законодавством; { Підпункт 5.1.4 пункту 5.1 статті 5 в редакції Закону N 463-V (463-16) від 14.12.2006 }

5.1.5. поставки послуг з виплати і доставки пенсій із системи загальнообов'язкового державного пенсійного страхування, пенсійних виплат за недержавним пенсійним забезпеченням, страхових виплат (у тому числі ануїтетів) за договорами довгострокового страхування життя, з банківських пенсійних рахунків, за пенсійними вкладками, а також грошової допомоги населенню, яка надається за рахунок бюджету відповідно до затверджених соціальних програм; (Підпункт 5.1.5 пункту 5.1 статті 5 в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

5.1.6. поставки послуг з реєстрації актів громадянського стану державними органами, уповноваженими здійснювати таку реєстрацію згідно із законодавством;

5.1.7. поставки (у тому числі аптечними закладами) зареєстрованих та допущених до застосування в Україні лікарських засобів та виробів медичного призначення за переліком (1949-2003-п), що щорічно визначається Кабінетом Міністрів України до 1 вересня року, попереднього звітному. Якщо у такий строк перелік не встановлено, діє перелік минулого року; (Дію підпункту 5.1.7 пункту 5.1 статті 5 зупинено на 2004 рік крім продажу лікарських засобів та виробів медичного призначення, допущених до застосування в Україні за переліком, що визначається Кабінетом Міністрів України згідно із Законом N 1344-IV (1344-15) від 27.11.2003; в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

5.1.8. поставки послуг з охорони здоров'я згідно з переліком, встановленим Кабінетом Міністрів України, закладами охорони здоров'я, які мають ліцензію на поставку таких послуг, а також поставки послуг реабілітаційними установами для інвалідів та дітей-інвалідів, що мають ліцензію на поставку таких послуг; (Підпункт 5.1.8 пункту 5.1 статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1344-IV (1344-15) від 27.11.2003; в редакції Закону N 2772-IV (2772-15) від 07.07.2005; із змінами, внесеними згідно із Законом N 3370-IV (3370-15) від 19.01.2006)

5.1.9. поставки путівок на санаторно-курортне лікування, оздоровлення та відпочинок на території України фізичних осіб віком до 18 років; { Підпункт 5.1.9 пункту 5.1 статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1523-III (1523-14) від 02.03.2000; дію підпункту 5.1.9 пункту 5.1 статті 5 зупинено на 2004 рік крім продажу путівок на санаторно-курортне лікування дітей у закладах за переліком, встановленим Кабінетом Міністрів України згідно із Законом N 1344-IV (1344-15) від 27.11.2003; дію підпункту 5.1.9 статті 5 зупинено на 2004 рік крім продажу путівок на відпочинок дітей у літній період з дня набрання чинності Законом України від 17 червня 2004 року "Про внесення змін до Закону України "Про Державний бюджет України на 2004 рік" по 1 вересня 2004 року за

переліком, встановленим Кабінетом Міністрів України згідно із Законом N 1801-IV (1801-15) від 17.06.2004; в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005, із змінами, внесеними згідно із Законом N 931-V (931-16) від 13.04.2007 }

5.1.10. поставки в порядку та в межах норм, встановлених Кабінетом Міністрів України, послуг з:

утримання дітей у дошкільних закладах, школах-інтернатах, кімнатах-розподільниках установ Міністерства внутрішніх справ України;

утримання осіб у будинках для престарілих та інвалідів; харчування та облаштування на нічліг осіб, які не мають житла, у спеціально відведених для цього місцях;

харчування дітей у школах, професійно-технічних училищах та громадян у закладах охорони здоров'я;

харчування, забезпечення речовим майном, комунально-побутовими та іншими послугами, що надаються спецконтингенту в установах пенітенціарної системи згідно з переліком, затвердженим Кабінетом Міністрів України; (Підпункт 5.1.10 статті 5 доповнено абзацом згідно із Законом N 550/97-ВР від 26.09.97)

(Підпункт 5.1.11 пункту 5.1 статті 5 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Підпункт 5.1.12 пункту 5.1 статті 5 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

5.1.13. надання послуг з перевезення осіб пасажирським транспортом (крім таксомоторів) у межах населеного пункту, тарифи на які регулюються органом місцевого самоврядування відповідно до його компетенції, визначеної законом.

Це звільнення не поширюється на операції з надання пасажирського транспорту в оренду (прокат);

(Підпункт 5.1.13 пункту 5.1 статті 5 в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

5.1.14. поставки культових послуг та поставки предметів культового призначення (крім підакцизних товарів) релігійними організаціями за переліком, встановленим Кабінетом Міністрів України; (Підпункт 5.1.14 пункту 5.1 статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

5.1.15. поставки послуг з поховання за переліком, встановленим Кабінетом Міністрів України будь-яким платником податку; (Підпункт 5.1.15 пункту 5.1 статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом N 169/98-ВР від 04.03.98)

5.1.16. передачі конфіскованого майна, знахідок, скарбів або майна, визнаних безхазяйними, у власність держави. { Абзац перший підпункту 5.1.16 пункту 5.1 статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законами N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005, N 463-V (463-16) від 14.12.2006 }

Поставка таких товарів при послідуєчих операціях оподатковується на загальних підставах; (Підпункт 5.1.16 пункту 5.1 статті 5 доповнено абзацом згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

5.1.17. поставки (продажу, передачі) земельних ділянок, земельних паїв, крім тих, що знаходяться під об'єктами нерухомого майна та включаються до їх вартості відповідно до законодавства (з урахуванням положень підпункту 5.1.19 пункту 5.1 статті 5 цього Закону);

орендної плати за земельні ділянки, що перебувають у власності держави або територіальної громади, якщо така орендна плата повністю зараховується до відповідних бюджетів;

(Дію підпункту 5.1.17 пункту 5.1 статті 5 зупинено на 2004 рік згідно із Законом N 1344-IV (1344-15) від 27.11.2003)

(Дію підпункту 5.1.17 статті 5 відновлено згідно із Законом N 1801-IV (1801-15) від 17.06.2004)

(Підпункт 5.1.17 пункту 5.1 статті 5 в редакції Закону N 1782-IV (1782-15) від 15.06.2004)

(Офіційне тлумачення підпункту 5.1.17 пункту 5.1 статті 5 Закону див. в Рішенні Конституційного Суду N 2-рп/2004 (v002p710-04) від 05.02.2004)

5.1.18. безкоштовної передачі рухомого складу однією залізницею або підприємством залізничного транспорту загального користування іншим залізницям або підприємствам залізничного транспорту загального користування державної форми власності в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

5.1.19. безоплатної приватизації житлового фонду, включаючи місця загального користування (у тому числі підвали та горища) у багатоквартирних будинках, присадибних ділянок та земельних паїв відповідно до законодавства, а також з надання послуг, отримання яких відповідно до законодавства є передумовою приватизації такого житлового фонду, присадибних ділянок та земельних паїв;

безоплатної передачі корпоративного права (частки, долі, паю, акції), емітованого переробним підприємством, у власність приватного сільськогосподарського підприємства відповідно до Закону України "Про особливості приватизації майна в агропромисловому комплексі" (290/96-ВР);

(Пункт 5.1 статті 5 доповнено підпунктом 5.1.19 згідно із Законом N 550/97-ВР від 26.09.97; із змінами, внесеними згідно із Законами N 977-XIV (977-14) від 15.07.99, N 1523-III (1523-14) від 02.03.2000)

(Дію підпункту 5.1.19 пункту 5.1 статті 5 зупинено на 2004 рік крім безоплатної приватизації житлового фонду згідно із Законом N 1344-IV (1344-15) від 27.11.2003)

(Дію підпункту 5.1.19 статті 5 відновлено згідно із Законом N 1801-IV (1801-15) від 17.06.2004)

(Підпункт 5.1.19 пункту 5.1 статті 5 в редакції Закону N 1782-IV (1782-15) від 15.06.2004; із змінами, внесеними згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

5.1.20. поставки житла (об'єктів житлового фонду), крім їх першої поставки.

Для цілей цього підпункту під першою поставкою житла (об'єкта житлового фонду) розуміється:

а) перше передання готового новозбудованого житла (об'єкта житлового фонду) у власність покупця або поставка послуг (включаючи вартість придбаних за рахунок виконавця матеріалів) із спорудження такого житла за рахунок замовника;

б) перший продаж реконструйованого або капітально відремонтованого житла (об'єкта житлового фонду) покупцю, який є

особою, іншою, ніж власник такого об'єкта на момент виведення його з експлуатації (використання) у зв'язку з такою реконструкцією або капітальним ремонтом, або поставка послуг (включаючи вартість придбаних за рахунок виконавця матеріалів) з такої реконструкції чи капітального ремонту за рахунок замовника.

Норми цього підпункту поширюються також на першу поставку дачних або садових будинків, а також будь-яких інших об'єктів власності, зареєстрованих згідно із законодавством як житло (житловий фонд), індивідуальних гаражів чи індивідуальних місць на гаражних стоянках;

(Пункт 5.1 статті 5 доповнено підпунктом 5.1.20 згідно із Законом N 550/97-ВР від 26.09.97; в редакції Законів N 942-XIV (942-14) від 14.07.99, N 1523-III (1523-14) від 02.03.2000)

(Дію підпункту 5.1.20 пункту 5.1 статті 5 зупинено на 2004 рік згідно із Законом N 1344-IV (1344-15) від 27.11.2003)

(Дію підпункту 5.1.20 статті 5 зупинено на 2004 рік крім продажу або передачі у власність новозбудованого житла фізичним особам для його використання як місця проживання, якщо до 1 січня 2004 року житло було передано у власність покупця або були розпочаті роботи з будівництва такого житла під зобов'язання покупця або інвестора та при цьому покупець або інвестор сплатив внесок, не менший ніж тридцять відсотків від вартості загальної площі такого житла, визначеної за цінами, що діяли на дату такої сплати згідно із Законом N 1801-IV (1801-15) від 17.06.2004)
(Підпункт 5.1.20 пункту 5.1 статті 5 в редакції Закону N 1782-IV (1782-15) від 15.06.2004)

5.1.21. подання благодійної допомоги, а саме безоплатна передача товарів (робіт, послуг) особам, визначеним абзацами "а", "б" і "е" підпункту 7.11.1 статті 7 Закону України "Про оподаткування прибутку підприємств" з метою їх безпосереднього використання у благодійницьких цілях, а також операції з безоплатною передачею таких товарів (робіт, послуг) набувачам (суб'єктам) благодійної допомоги відповідно до законодавства.
(Абзац перший підпункту 5.1.21 пункту 5.1 статті 5 в редакції Закону N 1523-III (1523-14) від 02.03.2000; із змінами, внесеними згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

Під безоплатною передачею слід розуміти поставку товарів (робіт, послуг) набувачам благодійної допомоги без будь-якої грошової, матеріальної або інших видів компенсацій їх вартості з боку таких отримувачів або інших осіб. Порухення цього правила прирівнюється до навмисного ухилення від оподаткування особою, яка надає такі товари (послуги). (Абзац другий підпункту 5.1.21 пункту 5.1 статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

Правила маркування товарів, отриманих як благодійна допомога, що унеможливають продаж або інші види відчуження таких товарів за відсутності такого маркування, та порядок розподілу таких товарів, а також контролю за цільовим розподілом благодійної допомоги у вигляді конкретно наданих послуг встановлюються Кабінетом Міністрів України (772-2005-п). (Абзац третій підпункту 5.1.21 пункту 5.1 статті 5 в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

Марковані товари, отримані з метою подання благодійної допомоги, які продаються за кошти або інші види компенсації, та/або виручка, отримана за таку поставку, підлягають конфіскації в доход держави у встановленому порядку. (Абзац четвертий підпункту 5.1.21 пункту 5.1 статті 5 в редакції Законів N 794/97-ВР від 30.12.97, N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

Не підлягають звільненню від оподаткування операції з

подання благодійної (у тому числі гуманітарної) допомоги у вигляді товарів (робіт, послуг), оподатковуваних акцизним збором, цінних паперів, нематеріальних активів та товарів (робіт, послуг), призначених для використання у господарській діяльності, у тому числі при їх ввезенні (імпортуванні) на митну територію України, крім товарів, які підпадають під дію міжнародних договорів, згода на укладення яких надана Верховною Радою України. { Абзац п'ятий підпункту 5.1.21 пункту 5.1 статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005, в редакції Закону N 463-V (463-16) від 14.12.2006 }

Якщо інші закони встановлюють правила оподаткування благодійної (у тому числі гуманітарної) допомоги, які відрізняються від правил, встановлених цим підпунктом, то діють правила цього підпункту. { Підпункт 5.1.21 пункту 5.1 статті 5 доповнено абзацом згідно із Законом N 463-V (463-16) від 14.12.2006 }

(Абзац шостий підпункту 5.1.21 пункту 5.1 статті 5 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Статтю 5 доповнено підпунктом 5.1.21 згідно із Законом N 644/97-ВР від 19.11.97 - набирає чинності з 01.01.98)

5.1.22. оплати вартості фундаментальних досліджень, науково-дослідних і дослідницько-конструкторських робіт особою, яка безпосередньо отримує такі кошти з рахунку Державного казначейства України; (Пункт 5.1 статті 5 доповнено підпунктом 5.1.22 згідно із Законом N 977-XIV (977-14) від 15.07.99; із змінами, внесеними згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

5.1.23. надання бібліотеками, які знаходяться у державній або комунальній власності, платних послуг з:

комплектування реєстраційно-облікових документів (квитків, формулярів);

користування рідкісними, цінними довідниками, книгами (нічний абонемент);

тематичного підбору літератури за запитом споживача;

надання тематичних, адресно-бібліографічних та фактографічних довідок.

(Пункт 5.1 статті 5 доповнено підпунктом 5.1.23 згідно із Законом N 1561-III (1561-14) від 16.03.2000; в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

5.1.24. операції з поставки неплатником податку на додану вартість культурних цінностей, визначених такими у статті 8-2 цього Закону. { Пункт 5.1 статті 5 доповнено підпунктом 5.1.24 згідно із Законом N 535-V (535-16) від 22.12.2006 }

5.2. Звільняються від оподаткування операції з:

5.2.1. поставки товарів (крім підакцизних товарів) та послуг (крім грального і лотерейного бізнесу та послуг з поставки підакцизних товарів, отриманих у межах договорів комісії (консигнації), поруки, доручення, довірчого управління, інших цивільно-правових договорів, що уповноважують такого платника податку (далі - комісонера) здійснювати поставку товарів від імені та за дорученням іншої особи (далі - комітента) без передання права власності на такі товари), що безпосередньо виготовляються підприємствами та організаціями громадських

організацій інвалідів, які засновані громадськими організаціями інвалідів і є їх власністю, де кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить протягом попереднього звітнього періоду не менше 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу, і за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітнього періоду не менше 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці, що відносяться до складу валових витрат виробництва.

Безпосереднім вважається виготовлення товарів, унаслідок якого сума витрат, понесених на переробку (обробку, інші види перетворення) сировини, комплектуючих, складових частин, інших покупних товарів, які використовуються у виготовленні таких товарів, становить не менше 8 відсотків продажної ціни таких виготовлених товарів.

Зазначені підприємства та організації громадських організацій інвалідів мають право застосовувати цю пільгу за наявності реєстрації у відповідному податковому органі, яка здійснюється на підставі подання позитивного рішення міжвідомчої Комісії з питань діяльності підприємств та організацій громадських організацій інвалідів та відповідної заяви платника податку про бажання отримати таку пільгу відповідно до Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні" (875-12).

При порушенні вимог цього підпункту платником податку податковий орган скасовує його реєстрацію як особи, що має право на податкову пільгу, а податкові зобов'язання такого платника податку перераховуються з податкового періоду, за наслідками якого були виявлені такі порушення, відповідно до загальних правил оподаткування, встановлених цим Законом, та з одночасним застосуванням відповідних фінансових санкцій.

Податкова звітність таких підприємств та організацій надається в порядку, встановленому згідно із законодавством.

(Підпункт 5.2.1 пункту 5.2 статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законами N 550/97-ВР від 26.09.97, N 208/98-ВР від 24.03.98; в редакції Закону N 698/97-ВР від 05.12.97; із змінами, внесеними згідно із Законом N 1523-III (1523-14) від 02.03.2000; в редакції Законів N 1926-III (1926-14) від 13.07.2000, N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005, N 2960-IV (2960-15) від 06.10.2005)

(Підпункт 5.2.2 пункту 5.2 статті 5 виключено на підставі Закону N 1523-III (1523-14) від 02.03.2000)

5.2.3. безкоштовної передачі продукції (робіт, послуг) власного виробництва (крім підакцизної) допоміжними сільськими господарствами і лікувально-виробничими трудовими майстернями (цехами, дільницями) будинків-інтернатів та територіальних центрів по обслуговуванню самотніх громадян похилого віку (пенсіонерів), за умови, що така передача здійснюється для забезпечення власних потреб зазначених закладів; { Підпункт 5.2.3 пункту 5.2 статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом N 463-V (463-16) від 14.12.2006 }

5.2.4. поставки в сільській місцевості сільськогосподарськими товаровиробниками послуг з ремонту шкіл, дошкільних закладів, інтернатів, закладів охорони здоров'я та подання матеріальної допомоги (в межах одного неоподаткованого мінімуму доходів

громадян на місяць на одну особу) продуктами харчування власного виробництва та послуг з обробки землі багатодітним сім'ям, ветеранам праці і війни, реабілітованим громадянам, інвалідам праці, інвалідам дитинства, самотніми особами похилого віку, особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, та школам, дошкільним закладам, інтернатам, закладам охорони здоров'я;

(Абзац другий підпункту 5.2.4 пункту 5.2 статті 5 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

5.2.5. безкоштовної передачі приладів, обладнання, матеріалів, крім підакцизних, науковим установам та науковим організаціям, вищим навчальним закладам III-IV рівнів акредитації, внесеним до Державного реєстру наукових організацій, яким надається підтримка держави. { Пункт 5.2 статті 5 доповнено підпунктом 5.2.5 згідно із Законом N 285-XIV (285-14) від 01.12.98; із змінами, внесеними згідно із Законами N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005, N 463-V (463-16) від 14.12.2006 }

(Підпункт 5.2.6 пункту 5.2 статті 5 виключено на підставі Закону N 3073-III (3073-14) від 07.03.2002)

5.3. Звільняються від оподаткування операції з поставки товарів (робіт, послуг), передбачених для власних потреб дипломатичних представництв, консульських установ іноземних держав та представництв міжнародних організацій в Україні, а також для використання дипломатичним персоналом цих дипломатичних місій та членами їх сімей, які проживають разом з особами цього персоналу. Порядок звільнення та перелік операцій, що підлягають звільненню, встановлюються Кабінетом Міністрів України виходячи з принципу взаємності стосовно кожної окремої держави.

(Дію пункту 5.4 статті 5 зупинено на 2004 рік згідно із Законом N 1344-IV (1344-15) від 27.11.2003) 5.4. Звільняються від оподаткування операції з імпорту товарів морського промислу (риба, ссавці, мушлі, ракоподібні, водні рослини тощо, охоложені, солоні, морожені, консервовані, перероблені в борошно або в іншу продукцію), видобутих (виловлених, вироблених) суднами, зареєстрованими у Державному судновому реєстрі України або Судновій книзі України. Операції з подальшої поставки зазначених товарів будь-якими особами оподатковуються у загальному порядку. (Пункт 5.4 статті 5 в редакції Закону N 794/97-ВР від 30.12.97; із змінами, внесеними згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

5.5. Звільнення від оподаткування, встановлені цим Законом, не поширюються на операції з:

поставки товарів у митному режимі імпорту або реімпорту (крім випадків, зазначених у підпунктах 5.1.7 і 5.1.24 пункту 5.1 та пункті 5.3 цієї статті);

поставки підакцизних товарів (крім легкових автомобілів для інвалідів згідно з підпунктом 5.1.4 пункту 5.1 та товарів згідно з пунктом 5.3 цієї статті).

{ Пункт 5.5 статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом

N 1460-III (1460-14) від 17.02.2000; в редакції Законів N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005, N 463-V (463-16) від 14.12.2006; із змінами, внесеними згідно із Законом N 535-V (535-16) від 22.12.2006 }

{ Пункт 5.6 статті 5 виключено на підставі Закону N 463-V (463-16) від 14.12.2006 }

(Пункт 5.7 статті 5 виключено на підставі Закону N 1523-III (1523-14) від 02.03.2000)

(Пункт 5.8 статті 5 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Пункт 5.9 статті 5 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Пункт 5.10 статті 5 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Пункт 5.11 статті 5 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

5.13. Звільняються від оподаткування операції, які здійснюються в рамках наукового і технологічного співробітництва відповідно до Угоди між Україною та Європейським Співтовариством про наукове і технологічне співробітництво (994_194), з:

безкоштовної передачі на митній території України організаціями, заснованими за участю Європейського Співтовариства, учасникам Української Сторони товарів, робіт, послуг, придбаних за кошти Європейського Співтовариства або організацій, заснованих за участю Європейського Співтовариства;

імпорту, а також виконання (надання) робіт, послуг (за кошти, надані Європейським Співтовариством) для їх використання або споживання на митній території України організаціями, заснованими за участю Європейського Співтовариства, та/або учасниками наукового і технологічного співробітництва.

У разі порушення вимог щодо цільового використання зазначених товарів, робіт та послуг платник податку зобов'язаний збільшити податкові зобов'язання за результатами податкового періоду, на який припадає таке порушення, на суму податку на додану вартість, що мала бути сплачена в момент імпорту, виконання (надання) робіт, послуг на цій території або нарахована на загальних підставах, а також сплатити пеню, нараховану відповідно до закону.

(Статтю 5 доповнено пунктом 5.13 згідно із Законом N 1965-IV (1965-15) від 01.07.2004)

5.14. Звільняються від оподаткування операції з імпорту культурних цінностей згідно з кодами УКТ ЗЕД (2371г-14) 9701 10 00 00, 9701 90 00 00, 9702 00 00 00, 9703 00 00 00, 9704 00 00 00, 9705 00 00 00, 9706 00 00 00, виготовлених п'ятдесят і більше років тому, які ввозяться з метою їх подальшої передачі музеям, галереям, виставковим центрам, архівам, установам культури або освіти, що знаходяться у державній або комунальній власності.

(Абзац перший пункту 5.14 статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

Операції з подальшого продажу зазначених культурних цінностей юридичними та фізичними особами оподатковуються відповідно до законодавства.

Звільнення від оподаткування, передбачене цим пунктом, поширюється на операції з культурними цінностями, які ввозяться в Україну і внесені до Державного реєстру культурних цінностей України. Порядок створення і ведення цього реєстру (177-2006-п) затверджується Кабінетом Міністрів України.

(Статтю 5 доповнено пунктом 5.14 згідно із Законом N 2188-IV (2188-15) від 18.11.2004

5.15. Звільняються від оподаткування операції з поставки послуг по перевезенню (переміщенню) пасажирів та вантажів транзитом через територію і порти України. (Статтю 5 доповнено пунктом 5.15 згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

5.16. Звільняються від оподаткування операції з поставки послуг, що надаються іноземним суднам та оплачуються ними відповідно до законодавства України портовими зборами. (Статтю 5 доповнено пунктом 5.16 згідно із Законом N 2642-IV (2642-15) від 03.06.2005)

5.17. Звільняються від оподаткування операції з тимчасового ввезення на митну територію України та подальшого вивезення з митної території України (а також з ввезення на митну територію України раніше вивезеного з митної території України) товарів за переліком, визначеним статтею 206 Митного кодексу України (92-15), та повітряних суден, які ввозяться на митну територію України за договорами оперативного лізингу. Строк тимчасового ввезення визнається статтею 208 Митного кодексу України. Кабінет Міністрів України має право продовжувати строк, визначений Митним кодексом України. (Статтю 5 доповнено пунктом 5.17 згідно із Законом N 2771-IV (2771-15) від 07.07.2005)

5.18. Звільняються від оподаткування операції з ввезення на митну територію України:

5.18.1. устаткування, яке працює на нетрадиційних та поновлюваних джерелах енергії, енергозберігаючого обладнання і матеріалів, засобів вимірювання, контролю та управління витратами паливно-енергетичних ресурсів, обладнання та матеріалів для виробництва альтернативних видів палива (далі - товари) за умов, якщо ці товари застосовуються платником податку для власного виробництва та якщо ідентичні товари з аналогічними якісними показниками не виробляються в Україні. Перелік та обсяги зазначених товарів встановлюються Кабінетом Міністрів України;

5.18.2. матеріалів, устаткування та комплектуючих, що використовуються для виробництва устаткування, яке працює на нетрадиційних та поновлюваних джерелах енергії, яке виробляє альтернативні види палива, енергозберігаючого обладнання і матеріалів, виробів, експлуатація яких забезпечує економію та раціональне використання паливно-енергетичних ресурсів, засобів вимірювання, контролю та управління витратами паливно-енергетичних ресурсів, якщо ідентичні товари з аналогічними якісними показниками не виробляються в Україні. Перелік та обсяги відповідних товарів встановлюються Кабінетом Міністрів України.

У разі порушення вимог щодо цільового використання таких товарів платник податку зобов'язаний збільшити податкові зобов'язання за результатами податкового періоду, на який припадає таке порушення, на суму податку на додану вартість, що мала бути сплачена із зазначених операцій у звичайному режимі, а також сплатити пеню, нараховану відповідно до закону.

{ Статтю 5 доповнено пунктом 5.18 згідно із Законом N 760-V (760-16) від 16.03.2007 - зміни діють протягом трьох років з дня набрання чинності Законом N 760-V (760-16) від 16.03.2007 }

Стаття 6. Ставки податку

6.1. Об'єкти оподаткування, визначені статтею 3 цього Закону, за винятком операцій, звільнених від оподаткування, та операцій, до яких застосовується нульова ставка згідно з цим Законом, оподатковуються за ставкою 20 відсотків.

6.1.1. Податок становить 20 відсотків бази оподаткування, визначеної статтею 4 цього Закону, та додається до ціни товарів (робіт, послуг).

6.2. При експорті товарів та супутніх такому експорту послуг ставка податку становить "0" відсотків до бази оподаткування. (Абзац перший пункту 6.2 статті 6 в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

6.2.1. У тому числі за нульовою ставкою оподатковуються операції з: (Абзац підпункту 6.2.1 пункту 6.2 статті 6 в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

- поставки послуг, що складаються із робіт з рухомим майном, попередньо ввезеним на митну територію України для виконання таких робіт та вивезеним за межі митної території України платником, що виконував такі роботи, або одержувачем-нерезидентом. (Підпункт 6.2.1 пункту 6.2 статті 6 доповнено абзацом згідно із Законом N 2771-IV (2771-15) від 07.07.2005)

До робіт з рухомим майном належать роботи з переробки товарів, що можуть включати власне переробку (обробку) товарів - монтаж, збирання, монтування та налагодження, внаслідок чого одержуються інші товари, у тому числі виконання робіт по переробці давальницької сировини, а також модернізацію та ремонт товарів, що передбачає проведення комплексу операцій з частковим або повним відновленням виробничого ресурсу об'єкта (або його складових частин), визначеного нормативно-технічною документацією, в результаті виконання якого передбачається поліпшення стану такого об'єкта. (Підпункт 6.2.1 пункту 6.2 статті 6 доповнено абзацом згідно із Законом N 2771-IV (2771-15) від 07.07.2005)

- поставки для заправки або постачання морських (океанських) суден, що:

використовуються для навігаційної діяльності, перевезення пасажирів або вантажів за плату, іншої комерційної, промислової або риболовецької діяльності, здійснюваної за межами територіальних вод України;

використовуються для рятування або подання допомоги у нейтральних або територіальних водах інших країн;

входять до складу військово-морських сил України та відправляються за межі територіальних вод України, у тому числі на якірні стоянки;

- поставки для заправки або постачання повітряних суден, що виконують міжнародні рейси для навігаційної діяльності чи

перевезення пасажирів або вантажів за плату;

входять до складу військово-повітряних сил України та відправляються за межі повітряного кордону України, у тому числі у місця тимчасового базування;

- поставки для заправки (дозаправки) та постачання космічних кораблів, а також супутників.

Товари вважаються експортованими платником податку в разі, якщо їх експорт засвідчений належно оформленою митною вантажною декларацією.

Поставка товарів для постачання залізничного та автомобільного транспорту на митній території України незалежно від його належності та видів перевезень, що здійснює такий транспорт, оподатковується за ставкою, передбаченою підпунктом 6.1 цієї статті; (Абзац дванадцятий підпункту 6.2.1 пункту 6.2 статті 6 із змінами, внесеними згідно з Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Підпункт 6.2.2 пункту 6.2 статті 6 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

6.2.3. поставки товарів (робіт, послуг) підприємствами роздрібної торгівлі, які розташовані на території України у зонах митного контролю (безмитних магазинах), відповідно до порядку, встановленого Кабінетом Міністрів України.

Поставка товарів (робіт, послуг) безмитними магазинами без нарахування податку на додану вартість може здійснюватися виключно фізичним особам, які виїжджають за митний кордон України, або фізичним особам, які переміщуються транспортними засобами, що належать резидентам та знаходяться поза митними кордонами України. Порядок контролю за дотриманням норм цього підпункту встановлюється Кабінетом Міністрів України. Порухення норм цього підпункту тягне за собою відповідальність, встановлену законодавством.

Товари, придбані у безмитних магазинах без сплати податку на додану вартість, у разі зворотного ввезення таких товарів на митну територію України підлягають оподаткуванню у порядку, передбаченому для оподаткування операцій з імпорту;

6.2.4. поставки транспортних послуг залізничним, автомобільним, морським та річковим транспортом по перевезенню пасажирів, багажу, вантажобагажу (товаробагажу) та вантажу за межами державного кордону України, а саме: від пункту за межами державного кордону України до пункту знаходження зовнішнього митного контролю України; від пункту знаходження зовнішнього митного контролю України до пункту за межами державного кордону України; між пунктами за межами державного кордону України, а також авіаційним транспортом: від пункту за межами державного кордону України до пункту проведення митних процедур з пропуску пасажирів, багажу, вантажобагажу (товаробагажу) та вантажу через митний кордон на митну територію України (включаючи внутрішні митниці); від пункту проведення митних процедур з пропуску пасажирів, багажу, вантажобагажу (товаробагажу) та вантажу через митний кордон за межі митного кордону України (включаючи внутрішні митниці) до пункту за межами державного кордону України; між пунктами за межами митного кордону України. (Абзац перший підпункту 6.2.4 пункту 6.2 статті 6 в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005; із змінами, внесеними згідно із Законом N 2642-IV (2642-15) від 03.06.2005)

У разі коли поставка транспортних послуг, визначених частиною першою цього підпункту, здійснюється у вигляді брокерських, агентських або комісійних операцій з транспортними квитками, проїзними документами, укладання договорів або рахунків на транспортування пасажирів або вантажів довіреною особою перевізника, операції з таких послуг оподатковуються за ставкою, передбаченою пунктом 6.1 цієї статті.

Операції з поставки послуг платником податку, пов'язані з перевезенням (переміщенням) пасажирів і вантажів транзитом через територію України, оподатковуються у порядку, передбаченому пунктом 5.15 цього Закону; (Абзац третій підпункту 6.2.4 пункту 6.2 статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Підпункт 6.2.5 пункту 6.2 статті 6 виключено на підставі Закону N 1274-XIV (1274-14) від 03.12.99 - набирає чинності з 01.01.2000)

6.2.6. До 1 січня 2009 року поставки переробним підприємствам молока та м'яса живою вагою сільськогосподарськими товаровиробниками всіх форм власності і господарювання; { Пункт 6.2 статті 6 доповнено підпунктом 6.2.6 згідно із Законом N 770/97-ВР від 23.12.97; із змінами, внесеними згідно із Законом N 273-V (273-16) від 19.10.2006, N 107-VI (107-17) від 28.12.2007; додатково див. Закон N 1112-V (1112-16) від 31.05.2007; в редакції Закону N 309-VI (309-17) від 03.06.2008 } { Щодо дії підпункту 6.2.6 пункту 6.2 статті 6 додатково див. Закони N 1352-IV (1352-15) від 28.11.2003, N 2287-IV (2287-15) від 23.12.2004, N 2987-IV (2987-15) від 18.10.2005 }

(Підпункт 6.2.7 пункту 6.2 статті 6 виключено на підставі Закону N 1274-XIV (1274-14) від 03.12.99 - набирає чинності з 01.01.2000)

6.2.8. поставки товарів (крім підакцизних товарів) та послуг (крім грального і лотерейного бізнесу та послуг з поставки підакцизних товарів, отриманих у межах договорів комісії (консигнації), поруки, доручення, довірчого управління, інших цивільно-правових договорів, що уповноважують такого комісонера здійснювати поставку товарів від імені та за дорученням комітента без передання права власності на такі товари), що безпосередньо виготовляються підприємствами та організаціями громадських організацій інвалідів, які засновані громадськими організаціями інвалідів і є їх власністю, де кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить протягом попереднього звітного періоду не менше 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу, і за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менше 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці, що відносяться до складу валових витрат виробництва.

Безпосереднім вважається виготовлення товарів, внаслідок якого сума витрат, понесених на переробку (обробку, інші види перетворення) сировини, комплектуючих, складових частин, інших покупних товарів, які використовуються у виготовленні таких товарів, становить не менше 8 відсотків продажної ціни таких виготовлених товарів.

Зазначені підприємства та організації громадських організацій інвалідів мають право застосовувати цю пільгу за наявності реєстрації у відповідному податковому органі, яка здійснюється на підставі подання позитивного рішення міжвідомчої Комісії з питань діяльності підприємств та організацій громадських організацій інвалідів та відповідної заяви платника податку про бажання отримати таку пільгу відповідно до Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні" (875-12).

При порушенні вимог цього підпункту платником податку податковий орган скасовує його реєстрацію як особи, що має право на податкову пільгу, а податкові зобов'язання такого платника податку перераховуються з податкового періоду, за наслідками якого були виявлені такі порушення, відповідно до загальних правил оподаткування, встановлених цим Законом, та з одночасним застосуванням відповідних фінансових санкцій.

Податкова звітність таких підприємств та організацій надається в порядку, встановленому згідно із законодавством.
(Пункт 6.2 статті 6 доповнено підпунктом 6.2.8 згідно із Законом N 208/98-ВР від 24.03.98; в редакції Законів N 1926-III (1926-14) від 13.07.2000, N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005, N 2960-IV (2960-15) від 06.10.2005)

(Підпункт 6.2.9 пункту 6.2 статті 6 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

6.3. Нульова ставка податку не застосовується, якщо товари (супутні послуги), що експортуються, звільняються від оподаткування згідно з пунктом 5.1 (крім підпунктів 5.1.2, 5.1.7) та пунктом 5.2 статті 5 цього Закону. (Пункт 6.3 статті 6 в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

6.4. Місцем поставки товарів вважається:

а) якщо товари відправляються або транспортуються продавцем чи покупцем або третьою особою - місце, де товари фактично перебувають на момент відправлення або транспортування;

у разі постачання товарів, які збираються або монтуються з проведенням пусконаладжувальних робіт або без проведення таких робіт постачальником, чи від його імені - місце, де такі товари монтуються або збираються;

у разі якщо ці товари з технічних, технологічних або інших аналогічних причин не можуть бути доставлені отримувачу інакше, як в розібраному або у незібраному стані, - місце, де товари перебувають на момент відправлення або транспортування особі, якій вони поставляються;

б) якщо товари не відправляються або не транспортуються - місце, де товари перебувають на момент поставки;

в) у разі якщо продається нерухоме майно - місце його розташування;

г) при наданні послуг з поставки товарів для морських, повітряних або залізничних транспортних засобів у тій частині, що припадає на перевезення пасажирів або вантажів по митній території України, - пункт відправлення такого транспортного засобу.

Для застосування цього підпункту вживаються такі терміни:

частина перевезення пасажирів або вантажів транспортним засобом по митній території України - частина перевезення, що здійснюється між пунктом відправлення на митній території України (пунктом перетину державного кордону України) та пунктом прибуття

такого транспортного засобу на митній території України (пунктом перетину державного кордону України), без будь-яких зупинок за межами такої митної території;

пункт відправлення транспортного засобу - перший пункт посадки пасажирів або навантаження вантажів на такий транспортний засіб;

пункт прибуття транспортного засобу на митній території України - останній пункт на митній території України для посадки (висадки) пасажирів або навантаження (вивантаження, перевантаження) вантажів на митній території України.

У разі поїздки або перевезення в обидва напрямки поїздка (перевезення) у зворотний бік вважається з метою оподаткування окремим перевезенням;

д) якщо товари продаються через глобальну комп'ютерну мережу Інтернет незалежно від місця реєстрації його доменного імені (сайту, електронної сторінки чи адреси) - місцезнаходження продавця або місце його проживання.

(Стаття 6 доповнено пунктом 6.4 згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

6.5. Місцем поставки послуг вважається:

а) за винятками, визначеними у підпунктах "в", "д"- "е" цього підпункту, - місце, де особа, яка надає послугу, зареєстрована платником цього податку, а у разі якщо така послуга надається нерезидентом - місце розташування його представництва, а за відсутності такого - місце розташування резидента, який виконує агентські (представницькі) дії від імені такого нерезидента, а за відсутності такого - місце фактичного розташування покупця (отримувача), який у цьому випадку виступає податковим агентом такого нерезидента;

(Підпункт "б" пункту 6.5 статті 6 виключено на підставі Закону N 2642-IV (2642-15) від 03.06.2005)

в) при наданні послуг агентами, посередниками чи іншими учасниками ринку нерухомого майна (нерухомості) (далі - ріелтерами), іншими особами, відповідальними за підготовку, координацію, нагляд та здійснення робіт із будівництва та оздоблення (оснащення) нерухомості (включаючи послуги архітекторів та дизайнерів), інших подібних послуг, пов'язаних з продажем або будівництвом нерухомості, - місце, де така нерухомість розташована або буде розташована;

г) місце, де фактично надаються послуги у сфері:

культурної, артистичної, спортивної, наукової, освітньої, розважальної або подібної їм діяльності, включаючи діяльність організаторів (продюсерів) у таких сферах діяльності, та пов'язаних з ними послуг;

діяльності, допоміжній транспортній, такий як навантаження, розвантаження, перевантаження, складська обробка товарів та інші аналогічні види робіт (включаючи страхування);

оцінки нерухомого майна (нерухомості);

проведення будь-яких робіт з рухомим майном, які змінюють його якісну характеристику; { Абзац п'ятий підпункту "г" пункту 6.5 статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом N 2771-IV (2771-15) від 07.07.2005 }

д) місце реєстрації покупця або його постійного представництва, а за відсутності такого місця реєстрації - місце постійної адреси або постійного проживання, в разі якщо покупці, яким надаються нижченаведені послуги, проживають за межами митної

території України, надають послуги з:

передання чи надання авторських прав, патентів, ліцензій, а також суміжних прав, у тому числі торгових марок;

надання рекламних послуг та інших послуг з просування товарів (послуг) на ринку (промовтерства);

надання послуг консультантами, інженерами, адвокатами, бухгалтерами, аудиторами, актуаріями та інших аналогічних послуг, а також з обробки даних та надання інформації, у тому числі з використанням комп'ютерних систем;

надання обов'язку утримуватися від проведення окремих видів діяльності частково або повністю;

надання послуг фізичними особами, які перебувають у відносинах трудового найму з постачальником, на користь іншої особи;

надання агентських послуг від імені та за рахунок іншої особи, якщо забезпечується надання покупцю послуг, перерахованих у цьому підпункті;

надання в оренду рухомого майна (у тому числі банківських сейфів);

е) при наданні послуг персоналу з обслуговування морських, повітряних та космічних об'єктів - місце надання таких послуг.

(Стаття 6 доповнено пунктом 6.5 згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

Стаття 7. Порядок обчислення і сплати податку

(Дію статті 7 зупинено для сільськогосподарських товаровиробників - учасників експерименту щодо запровадження єдиного (фіксованого) податку на території Глобинського району Полтавської області в частині всіх операцій, що є об'єктом оподаткування, крім операцій з продажу продукції власного виробництва такими сільськогосподарськими товаровиробниками. На операції з продажу продукції власного виробництва сільськогосподарськими товаровиробниками - учасниками експерименту щодо запровадження єдиного (фіксованого) податку на території Глобинського району Полтавської області не поширюється дія пункту 7.7 Закону України "Про податок на додану вартість" згідно із Законами N 25/98-ВР від 15.01.98, N 277-XIV (277-14) від 20.11.98)

7.1. Поставка товарів (робіт, послуг) здійснюється за договірними (контрактними) цінами з додатковим нарахуванням податку на додану вартість.

7.2. Податкова накладна

7.2.1. Платник податку зобов'язаний надати покупцю податкову накладну, що має містити зазначені окремими рядками:

а) порядковий номер податкової накладної;

б) дату виписування податкової накладної;

в) повну або скорочену назву, зазначену у статутних документах юридичної особи або прізвище, ім'я та по батькові фізичної особи, зареєстрованої як платник податку на додану вартість; (Підпункт "в" підпункту 7.2.1 пункту 7.2 статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

г) податковий номер платника податку (продавця та покупця);

д) місце розташування юридичної особи або місце податкової адреси фізичної особи, зареєстрованої як платник податку на додану

вартість;

е) опис (номенклатуру) товарів (робіт, послуг) та їх кількість (обсяг, об'єм);

е) повну або скорочену назву, зазначену у статутних документах отримувача; (Підпункт "є" підпункту 7.2.1 пункту 7.2 статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

ж) ціну поставки без врахування податку;

з) ставку податку та відповідну суму податку у цифровому значенні;

и) загальну суму коштів, що підлягають сплаті з урахуванням податку.

7.2.2. У разі звільнення від оподаткування у випадках, передбачених статтею 5 цього Закону, у податковій накладній робиться запис "Без ПДВ" з посиланням на відповідний підпункт пункту 5.1 чи пункт статті 5.

7.2.3. Податкова накладна складається у момент виникнення податкових зобов'язань продавця у двох примірниках. Оригінал податкової накладної надається покупцю, копія залишається у продавця товарів (робіт, послуг). (Абзац перший підпункту 7.2.3 пункту 7.2 статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом N 644/97-ВР від 19.11.97)

Для операцій, що оподатковуються і звільнені від оподаткування, складаються окремі податкові накладні.

Податкова накладна є звітним податковим документом і одночасно розрахунковим документом.

Податкова накладна виписується на кожен повну або часткову поставку товарів (робіт, послуг). У разі коли частка товару (робіт, послуг) не містить відокремленої вартості, перелік (номенклатура) частково поставлених товарів зазначається в додатку до податкової накладної у порядку, встановленому центральним органом державної податкової служби України, та враховується у визначенні загальних податкових зобов'язань.

Платники податку повинні зберігати податкові накладні протягом строку, передбаченого законодавством для зобов'язань із сплати податків.

7.2.4. Право на нарахування податку та складання податкових накладних надається виключно особам, зареєстрованим як платники податку у порядку, передбаченому статтею 9 цього Закону.

Суб'єкти підприємницької діяльності, що перейшли на спрощену систему оподаткування, яка не передбачає сплати податку або передбачає його нарахування за ставками, іншими, ніж визначені пунктом 6.1 статті 6 або пунктом 8-1.2 статті 8-1 цього Закону, втрачають право на нарахування податку, податковий кредит та складання податкової накладної, а також на отримання відшкодування за податковий період, в якому відбувся такий перехід. Це правило поширюється також на підприємства, звільнені від сплати податку до бюджету за рішенням суду. (Підпункт 7.2.4 статті 7 доповнено абзацом згідно із Законом N 2899-III (2899-14) від 20.12.2001; із змінами, внесеними згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

7.2.5. Для фізичних осіб, не зареєстрованих як суб'єкти підприємницької діяльності, що імпортують товари (предмети) на митну територію України в обсягах, що підлягають оподаткуванню згідно із законодавством України, оформлення митної декларації прирівнюється до подання податкової накладної.

7.2.6. Податкова накладна видається платником податку, який поставляє товари (послуги), на вимогу їх отримувача, та є підставою для нарахування податкового кредиту. Як виняток з цього правила, підставою для нарахування податкового кредиту при поставці товарів (послуг) за готівку чи з розрахунками картками платіжних систем, банківськими або персональними чеками у межах граничної суми, встановленої Національним банком України для готівкових розрахунків, є належним чином оформлений товарний чек, інший платіжний чи розрахунковий документ, що підтверджує прийняття платежу постачальником від отримувача таких товарів (послуг), з визначенням загальної суми такого платежу, суми податку та податкового номера постачальника.

У разі відмови з боку постачальника товарів (послуг) надати податкову накладну або при порушенні ним порядку її заповнення отримувач таких товарів (послуг) має право додати до податкової декларації за звітний податковий період заяву зі скаргою на такого постачальника, яка є підставою для включення сум цього податку до складу податкового кредиту. До заяви додаються копії товарних чеків або інших розрахункових документів, що засвідчують факт сплати податку внаслідок придбання таких товарів (послуг).

Отримання такої скарги є підставою для проведення позапланової виїзної перевірки такого постачальника для з'ясування достовірності та повноти нарахування ним зобов'язань з цього податку за такою цивільно-правовою операцією.

Підставою для нарахування податкового кредиту без отримання податкової накладної також є:

транспортний квиток, готельний рахунок або рахунок, який виставляється платнику податку за послуги зв'язку, інші послуги, вартість яких визначається за показниками приладів обліку, що містять загальну суму платежу, суму податку та податковий номер продавця, за винятком тих, в яких форма встановлена міжнародними стандартами; (Абзац п'ятий підпункту 7.2.6 пункту 7.2 статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом N 2642-IV (2642-15) від 03.06.2005)

касові чеки, які містять суму поставлених товарів (послуг), загальну суму нарахованого податку (з визначенням фіскального номера, але без визначення податкового номера постачальника). При цьому з метою такого нарахування загальна сума поставлених товарів (послуг) не може перевищувати 200 гривень за день (без урахування податку на додану вартість).

(Підпункт 7.2.6 пункту 7.2 статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом N 644/97-ВР від 19.11.97; в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

7.2.7. У разі імпорту товарів на митну територію України документом, що посвідчує право на отримання податкового кредиту, вважається вантажна митна декларація, оформлена відповідно до вимог законодавства, яка підтверджує сплату податку на додану вартість, або погашений податковий вексель. (Підпункт 7.2.7 пункту 7.2 статті 7 в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

7.2.8. Платники податку зобов'язані вести окремий облік операцій з поставки та придбання товарів (послуг), які підлягають оподаткуванню цим податком, а також які не є об'єктами оподаткування згідно із статтею 3 та звільнених від оподаткування згідно із статтею 5 цього Закону.

(Абзац другий підпункту 7.2.8 пункту 7.2 статті 7 виключено на підставі Закону N 2642-IV (2642-15) від 03.06.2005)

Зведені результати такого обліку відображаються у податкових деклараціях, форма і порядок заповнення яких визначаються відповідно до закону. Платник податку веде реєстр отриманих та виданих податкових накладних у документальному або електронному вигляді за його вибором, у якому зазначаються порядковий номер податкової накладної, дата її виписки (отримання), загальна сума та сума нарахованого податку, а також реєстраційний номер платника податку продавця, який надав податкову накладну такому платнику податку. За наявності оригіналу податкової накладної невключення її до зазначеного реєстру не є підставою для відмови у зарахуванні суми податку, визначеної у такій податковій накладній, до складу податкового кредиту такого платника податку. Форма і порядок заповнення реєстрів отриманих та виданих податкових накладних встановлюються центральним податковим органом. (Абзац третій підпункту 7.2.8 пункту 7.2 статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом N 2642-IV (2642-15) від 03.06.2005)

При проведенні документальної (планової або позапланової виїзної) перевірки платник податку зобов'язаний забезпечити доступ податковому інспектору до реєстру податкових накладних та у разі ведення його в електронному вигляді - надати носій електронної інформації за власний рахунок. При цьому носій електронної інформації повинен зберігатися платником податку протягом строку давності, встановленого законом. Платник податку повинен використовувати будь-яку з найбільш поширених операційних комп'ютерних систем в Україні за власним вибором, які будуть запропоновані центральним податковим органом.

(Підпункт 7.2.8 пункту 7.2 статті 7 в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

7.3. Дата виникнення податкових зобов'язань

7.3.1. Датою виникнення податкових зобов'язань з поставки товарів (робіт, послуг) вважається дата, яка припадає на податковий період, протягом якого відбувається будь-яка з подій, що сталася раніше:

або дата зарахування коштів від покупця (замовника) на банківський рахунок платника податку як оплата товарів (робіт, послуг), що підлягають поставці, а в разі поставки товарів (робіт, послуг) за готівкові грошові кошти - дата їх оприбуткування в касі платника податку, а при відсутності такої - дата інкасації готівкових коштів у банківській установі, що обслуговує платника податку;

або дата відвантаження товарів, а для робіт (послуг) - дата оформлення документа, що засвідчує факт виконання робіт (послуг) платником податку.

7.3.2. У разі поставки товарів або послуг з використанням торговельних автоматів або іншого подібного устаткування, що не передбачає наявності касового апарата, контрольованого уповноваженою на це фізичною особою, датою виникнення податкових зобов'язань вважається дата виймання з таких торговельних апаратів або подібного устаткування грошової виручки. (Абзац перший підпункту 7.3.2 пункту 7.3 статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

Правила інкасації зазначеної виручки встановлюються Національним банком України.

У разі коли поставка товарів (робіт, послуг) через торговельні автомати здійснюється з використанням жетонів, карток або інших замінників гривні, датою збільшення валового доходу вважається дата поставки таких жетонів, карток або інших

замінників гривні.

7.3.3. У разі коли поставка товарів (робіт, послуг) здійснюється з використанням кредитних або дебетових карток, дорожніх, комерційних, персональних або інших чеків, датою збільшення податкових зобов'язань вважається або дата оформлення податкової накладної, що засвідчує факт поставки платником податку товарів (робіт, послуг) покупцю, або дата виписування відповідного рахунка (товарного чека), залежно від того, яка подія відбулася раніше.

7.3.4. Датою виникнення податкових зобов'язань орендодавця (лізингодавця) для операцій фінансової оренди (лізингу) є дата фактичного передання об'єкта фінансової оренди (лізингу) у користування орендарю (лізингоотримувачу). (Підпункт 7.3.4 пункту 7.3 статті 7 в редакції Закону N 469-IV (469-15) від 16.01.2003)

7.3.5. Датою виникнення податкових зобов'язань у разі поставки товарів (робіт, послуг) з оплатою за рахунок бюджетних коштів є дата надходження таких коштів на поточний рахунок платника податку або дата отримання відповідної компенсації у будь-якому іншому виді, включаючи зменшення заборгованості такого платника податку за його зобов'язаннями перед таким бюджетом. (Підпункт 7.3.5 пункту 7.3 статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом N 2921-III (2921-14) від 10.01.2002)

7.3.6. Датою виникнення податкових зобов'язань при імпорті товарів є дата подання митної декларації із зазначенням у ній суми податку, що підлягає сплаті. Датою виникнення податкових зобов'язань при імпортуванні робіт (послуг) є дата списання коштів з розрахункового рахунка платника податку в оплату робіт (послуг) або дата оформлення документа, що засвідчує факт виконання робіт (послуг) нерезидентом залежно від того, яка з подій відбулася першою. (Щодо часткового зупинення підпункту 7.3.6 пункту 7.3 статті 7 додатково див. Закон N 2285-IV (2285-15) від 23.12.2004; із змінами, внесеними згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

7.3.7. Датою виникнення податкових зобов'язань виконавця з контрактів, визначених довгостроковими відповідно до Закону України "Про оподаткування прибутку підприємств" (334/94-ВР), є дата збільшення валового доходу виконавця довгострокового контракту.

7.3.8. Попередня (авансова) оплата вартості товарів (супутніх послуг), які експортуються чи імпортуються, не змінюють значення податкового кредиту або податкових зобов'язань платника податку - відповідно такого експортера або імпортера. (Підпункт 7.3.8 пункту 7.3 статті 7 в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

7.3.9. Особа, яка протягом останніх дванадцяти календарних місяців мала оподатковувані поставки, вартість яких не перевищує суму, визначену у підпункті 2.3.1 пункту 2.3 статті 2 цього Закону (без урахування цього податку), може вибрати касовий метод податкового обліку.

Якщо зазначений вибір здійснюється під час реєстрації такої особи як платника цього податку, касовий метод починає застосовуватися з моменту такої реєстрації і не може бути змінений до кінця року, протягом якого відбулася така реєстрація.

Якщо зазначений вибір здійснюється протягом будь-якого часу після реєстрації особи як платника цього податку, касовий метод починає застосовуватися з податкового періоду, наступного за податковим періодом, в якому був зроблений такий вибір, і не може бути змінений протягом наступних дванадцяти місячних (чотирьох кварталних) податкових періодів.

Рішення про вибір касового методу подається податковому органу разом із заявою про податкову реєстрацію або податковою декларацією за звітний (податковий) період, протягом якого був зроблений такий вибір.

Протягом строку застосування касового методу платник податку зазначає про це у податкових деклараціях з цього податку.

Платник податку, що обрав касовий метод обліку, не має права його застосовувати до:

- імпортних та експортних операцій;
- операцій з поставки підакцизних товарів.

Якщо товари (послуги) залишаються неоплаченими у повній сумі (з урахуванням цього податку) протягом трьох податкових місяців, наступних за місяцем, у якому відбулася їх поставка платником податку, що вибрав касовий метод (протягом кварталу, наступного за кварталом їх надання, для платників податку, що вибрали кварталний податковий період), та такий платник не розпочав процедуру врегулювання сумнівної, безнадійної заборгованості відповідно до законодавства, то сума нарахованих податків підлягає включенню до складу податкових зобов'язань такого платника податку за наслідками наступного податкового періоду.

Застосування касового методу зупиняється з податкового періоду, наступного за податковим періодом, протягом якого платник податку приймає самостійне рішення про перехід до загальних правил визначення дати виникнення податкових зобов'язань та податкового кредиту (методу нарахувань) чи досягає обсягу оподатковуваних операцій, визначеного підпунктом 2.3.1 пункту 2.3 статті 2 цього Закону.

Платник податку має право самостійно відмовитися від касового методу шляхом надіслання відповідної заяви на адресу податкового органу за місцем податкової реєстрації.

У разі якщо обсяги оподатковуваних операцій за наслідками звітного періоду перевищують розмір суми, визначеної підпунктом 2.3.1 пункту 2.3 статті 2 цього Закону, платник податку зобов'язаний відмовитися від касового методу шляхом надіслання відповідної заяви на адресу податкового органу, в якому він є зареєстрованим як платник цього податку, разом із поданням податкової декларації за такий звітний період. У цьому випадку платник податку переходить до загальних правил оподаткування починаючи з наступного податкового періоду. У разі якщо платник податку не подає таку заяву у встановлені цим підпунктом строки, податковий орган повинен перерахувати суму податкових зобов'язань та податкового кредиту такого платника податку починаючи з податкового періоду, на який припадає гранична дата подання його заяви про відмову від касового методу, а платник податку позбавляється права використання касового методу протягом наступних 36 податкових місяців.

З початку застосування касового методу на підставах, визначених цим Законом, суми податкових зобов'язань та податкового кредиту, що виникли до застосування касового методу, не підлягають перерахунку у зв'язку з початком такого застосування.

За відмови від застосування касового методу на будь-яких підставах та переходу до загальної системи оподаткування цим податком:

сума податкових зобов'язань платника податку збільшується на суму, нараховану на вартість товарів (послуг), поставлених

платником податку, але не оплачених коштами чи іншими видами компенсацій на дату переходу такого платника до звичайного режиму оподаткування;

сума податкового кредиту платника податку збільшується на суму, нараховану на вартість товарів (послуг), отриманих таким платником податку, але не оплачених коштами або іншими видами компенсацій на дату переходу такого платника до звичайного режиму оподаткування.

(Пункт 7.3 статті 7 доповнено підпунктом 7.3.9 згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

7.4. Податковий кредит

7.4.1. Податковий кредит звітного періоду визначається виходячи із договірної (контрактної) вартості товарів (послуг), але не вище рівня звичайних цін, у разі якщо договірна ціна на такі товари (послуги) відрізняється більше ніж на 20 відсотків від звичайної ціни на такі товари (послуги), та складається із сум податків, нарахованих (сплачених) платником податку за ставкою, встановленою пунктом 6.1 статті 6 та статтею 8-1 цього Закону, протягом такого звітного періоду у зв'язку з: { Абзац перший підпункту 7.4.1 пункту 7.4 статті 7 в редакції Закону N 398-V (398-16) від 30.11.2006 }

придбанням або виготовленням товарів (у тому числі при їх імпорті) та послуг з метою їх подальшого використання в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності платника податку;

придбанням (будівництвом, спорудженням) основних фондів (основних засобів, у тому числі інших необоротних матеріальних активів та незавершених капітальних інвестицій в необоротні капітальні активи), у тому числі при їх імпорті, з метою подальшого використання у виробництві та/або поставці товарів (послуг) для оподатковуваних операцій у межах господарської діяльності платника податку.

Право на нарахування податкового кредиту виникає незалежно від того, чи такі товари (послуги) та основні фонди почали використовуватися в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності платника податку протягом звітного податкового періоду, а також від того, чи здійснював платник податку оподатковувані операції протягом такого звітного податкового періоду.

Якщо у подальшому такі товари (послуги) починають використовуватися в операціях, які не є об'єктом оподаткування згідно зі статтею 3 цього Закону або звільняються від оподаткування згідно зі статтею 5 цього Закону, чи основні фонди переводяться до складу невиробничих фондів, то з метою оподаткування такі товари (послуги), основні фонди вважаються проданими за їх звичайною ціною у податковому періоді, на який припадає початок такого використання або переведення, але не нижче ціни їх придбання (виготовлення, будівництва, спорудження).

(Підпункт 7.4.1 пункту 7.4 статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом N 977-XIV (977-14) від 15.07.99; в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

7.4.2. Якщо платник податку придбаває (виготовляє) товари (послуги) та основні фонди, які призначаються для їх використання в операціях, які не є об'єктом оподаткування згідно зі статтею 3 цього Закону або звільняються від оподаткування згідно зі статтею 5 та пунктом 11.44 статті 11 цього Закону, то суми податку, сплачені у зв'язку з таким придбанням (виготовленням), не включаються до складу податкового кредиту такого платника. { Абзац

перший підпункту 7.4.2 пункту 7.4 статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом N 107-VI (107-17) від 28.12.2007; в редакції Закону N 309-VI (309-17) від 03.06.2008 }

Не включається до складу податкового кредиту та відноситься до складу валових витрат сума податку, сплачена платником податку при придбанні легкового автомобіля (крім таксомоторів), що включається до складу основних фондів.

(Абзац третій підпункту 7.4.2 пункту 7.4 статті 7 виключено на підставі Закону N 2771-IV (2771-15) від 07.07.2005)

(Підпункт 7.4.2 пункту 7.4 статті 7 в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

7.4.3. У разі коли товари (роботи, послуги), виготовлені та/або придбані, частково використовуються в оподатковуваних операціях, а частково - ні, до суми податкового кредиту включається та частка сплаченого (нарахованого) податку при їх виготовленні або придбанні, яка відповідає частці використання таких товарів (робіт, послуг) в оподатковуваних операціях звітного періоду.

7.4.4. Якщо платник податку придбаває (виготовляє) матеріальні та нематеріальні активи (послуги), які не призначаються для їх використання в господарській діяльності такого платника, то сума податку, сплаченого у зв'язку з таким придбанням (виготовленням), не включається до складу податкового кредиту. (Підпункт 7.4.4 пункту 7.4 статті 7 в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

7.4.5. Не підлягають включенню до складу податкового кредиту суми сплаченого (нарахованого) податку у зв'язку з придбанням товарів (послуг), не підтвержені податковими накладними чи митними деклараціями (іншими подібними документами згідно з підпунктом 7.2.6 цього пункту). (Абзац перший підпункту 7.4.5 пункту 7.4 статті 7 в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

У разі коли на момент перевірки платника податку органом державної податкової служби суми податку, попередньо включені до складу податкового кредиту, залишаються не підтвердженими зазначеними цим підпунктом документами, платник податку несе відповідальність у вигляді фінансових санкцій, установлених законодавством, нарахованих на суму податкового кредиту, не підтверджену зазначеними цим підпунктом документами. (Підпункт 7.4.5 статті 7 в редакції Закону N 550/97-ВР від 26.09.97)

7.5. Датою виникнення права платника податку на податковий кредит вважається:

7.5.1. дата здійснення першої з подій:

або дата списання коштів з банківського рахунку платника податку в оплату товарів (робіт, послуг), дата виписки відповідного рахунку (товарного чека) - в разі розрахунків з використанням кредитних дебетових карток або комерційних чеків;

або дата отримання податкової накладної, що засвідчує факт придбання платником податку товарів (робіт, послуг);

7.5.2. для операцій із імпорту товарів (супутніх послуг) та по поставці послуг нерезидентом на митній території України - дата

сплати податку по податкових зобов'язаннях згідно з підпунктом 7.3.6 цієї статті; (Підпункт 7.5.2 пункту 7.5 статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005; в редакції Закону N 2771-IV (2771-15) від 07.07.2005)

7.5.3. датою виникнення права орендаря (лізингоотримувача) на збільшення податкового кредиту для операцій фінансової оренди (лізингу) є дата фактичного отримання об'єкта фінансового лізингу таким орендарем; (Підпункт 7.5.3 пункту 7.5 статті 7 в редакції Закону N 469-IV (469-15) від 16.01.2003)

7.5.4. датою виникнення права замовника на податковий кредит з контрактів, визначених довгостроковими відповідно до Закону України "Про оподаткування прибутку підприємств" (334/94-ВР), є дата збільшення валових витрат замовника довгострокового контракту.

7.6. Для товарів (послуг), придбання (поставка) яких контролюється приладами обліку, факт отримання (поставки) таких товарів (послуг) засвідчується даними обліку.

{ Дію пункту 7.7 зупинено до 1 січня 2009 року в частині сплати до бюджету податку на додану вартість щодо операцій з поставки товарів (робіт, послуг) власного виробництва, включаючи продукцію (крім підакцизних товарів), виготовлену на давальницьких умовах із власної сільськогосподарської сировини, за винятком операцій з поставки переробним підприємствам молока та м'яса живою вагою, що здійснюються сільськогосподарськими товаровиробниками незалежно від організаційно-правової форми та форми власності, в яких сума, одержана від поставки сільськогосподарської продукції власного виробництва та продуктів її переробки за попередній звітний (податковий) рік, становить не менше 50 відсотків загальної суми валового доходу підприємства - див. пункт 11.29 цього Закону }

7.7. Порядок визначення суми податку, що підлягає сплаті (перерахуванню) до Державного бюджету України або відшкодуванню з Державного бюджету України (бюджетному відшкодуванню), та строки проведення розрахунків.

7.7.1. Сума податку, що підлягає сплаті (перерахуванню) до бюджету або бюджетному відшкодуванню, визначається як різниця між сумою податкового зобов'язання звітного податкового періоду та сумою податкового кредиту такого звітного податкового періоду.

При позитивному значенні суми, розрахованої згідно з підпунктом 7.7.1 цього пункту, така сума підлягає сплаті (перерахуванню) до бюджету у строки, встановлені законом для відповідного податкового періоду.

При від'ємному значенні суми, розрахованої згідно з підпунктом 7.7.1 цього пункту, така сума враховується у зменшення суми податкового боргу з цього податку, що виник за попередні податкові періоди (у тому числі розстроченого або відстроченого відповідно до закону), а при його відсутності - зараховується до складу податкового кредиту наступного податкового періоду.

7.7.2. Якщо у наступному податковому періоді сума, розрахована згідно з підпунктом 7.7.1 цього пункту, має від'ємне значення, то:

а) бюджетному відшкодуванню підлягає частина такого від'ємного значення, яка дорівнює сумі податку, фактично сплаченій отримувачем товарів (послуг) у попередніх податкових періодах постачальникам таких товарів (послуг); { Підпункт "а" підпункту

7.7.2 пункту 7.7 статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом N 107-VI (107-17) від 28.12.2007; в редакції Закону N 309-VI (309-17) від 03.06.2008 }

б) залишок від'ємного значення після бюджетного відшкодування включається до складу податкового кредиту наступного податкового періоду.

7.7.3. Платник податку може прийняти самостійне рішення про зарахування належної йому повної суми бюджетного відшкодування у зменшення податкових зобов'язань з цього податку наступних податкових періодів. Зазначене рішення відображається платником податку у податковій декларації, яку він подає за наслідками звітного періоду, в якому виникає право на подання заяви про отримання бюджетного відшкодування згідно з нормами цієї статті. При прийнятті такого рішення зазначена сума не враховується при розрахунку сум бюджетного відшкодування наступних податкових періодів.

7.7.4. Платник податку, який має право на одержання бюджетного відшкодування та прийняв рішення про повернення повної суми бюджетного відшкодування, подає відповідному податковому органу податкову декларацію та заяву про повернення такої повної суми бюджетного відшкодування, яка відображається у податковій декларації. При цьому платник податку в п'ятиденний термін після подання декларації податковому органу подає органу Державного казначейства України копію декларації, з відміткою податкового органу про її прийняття, для ведення реєстру податкових декларацій у розрізі платників.

До декларації додаються розрахунок суми бюджетного відшкодування, копії погашених податкових векселів (податкових розписок), у разі їх наявності, та оригіналів п'ятих основних аркушів (примірників декларанта) вантажних митних декларацій, у разі наявності експортних операцій.

Форма заяви про відшкодування та форма розрахунку суми бюджетного відшкодування визначаються за процедурою, встановленою центральним податковим органом.

7.7.5. Протягом 30 днів, наступних за днем отримання податкової декларації, податковий орган проводить документальну невиїзну перевірку (камеральну) заявлених у ній даних. За наявності достатніх підстав вважати, що розрахунок суми бюджетного відшкодування було зроблено з порушенням норм податкового законодавства, податковий орган має право протягом такого ж строку провести позапланову виїзну перевірку (документальну) платника для визначення достовірності нарахування такого бюджетного відшкодування.

Податковий орган зобов'язаний у п'ятиденний термін після закінчення перевірки надати органу державного казначейства висновок із зазначенням суми, що підлягає відшкодуванню з бюджету. (Абзац другий підпункту 7.7.5 пункту 7.7 статті 7 в редакції Закону N 2642-IV (2642-15) від 03.06.2005)

7.7.6. На підставі отриманого висновку відповідного податкового органу орган державного казначейства надає платнику податку зазначену у ній суму бюджетного відшкодування шляхом перерахування коштів з бюджетного рахунку на поточний банківський рахунок платника податку в обслуговуючому банку протягом п'яти операційних днів після отримання висновку податкового органу.

7.7.7. Якщо за наслідками документальної невиїзної (камеральної) або позапланової виїзної перевірки (документальної)

податковий орган виявляє невідповідність суми бюджетного відшкодування сумі, заявленій у податковій декларації, то такий податковий орган:

а) у разі заниження заявленої платником податку суми бюджетного відшкодування щодо суми, визначеної податковим органом унаслідок таких перевірок, надсилає платнику податку податкове повідомлення, в якому зазначаються сума такого заниження та підстави для її вирахування. У цьому випадку вважається, що платник податку добровільно відмовляється від отримання такої суми заниження як бюджетного відшкодування та враховує її згідно з підпунктом 7.7.3 цього пункту у зменшення податкових зобов'язань з цього податку наступних податкових періодів;

б) у разі перевищення заявленої платником податку суми бюджетного відшкодування над сумою, визначеною податковим органом внаслідок проведення таких перевірок, податковий орган надсилає платнику податку податкове повідомлення, в якому зазначаються сума такого перевищення та підстави для її вирахування;

в) у разі з'ясування внаслідок проведення таких перевірок факту, за яким платник податку не має права на отримання бюджетного відшкодування, надсилає платнику податку податкове повідомлення, в якому зазначаються підстави відмови у наданні бюджетного відшкодування.

7.7.8. У разі, коли за результатами перевірки сум податку, заявлених до відшкодування, платник податку або податковий орган розпочинає процедуру адміністративного оскарження, податковий орган не пізніше наступного робочого дня за днем отримання відповідного повідомлення від платника або ухвали суду про порушення справи, зобов'язаний повідомити про це орган державного казначейства. Орган державного казначейства призупиняє процедуру відшкодування в частині оскаржуваної суми до прийняття остаточного рішення з адміністративного або судового оскарження.

Після закінчення процедури адміністративного або судового оскарження податковий орган протягом п'яти робочих днів, наступних за днем отримання відповідного рішення, зобов'язаний надати органу державного казначейства висновок із зазначенням суми податку, що підлягає відшкодуванню з бюджету.

(Підпункт 7.7.8 пункту 7.7 статті 7 в редакції Закону N 2771-IV (2771-15) від 07.07.2005)

7.7.9. У разі коли платник податку експортує товари (супутні послуги) за межі митної території України, отримані від іншого платника податку на умовах комісії, консигнації, доручення або інших видів договорів, які не передбачають переходу права власності на такі товари (супутні послуги) від такого іншого платника податку до експортера, право на отримання бюджетного відшкодування має такий інший платник податку. При цьому комісійна винагорода, отримана платником податку - експортером від такого іншого платника податку, включається до бази оподаткування цим податком за ставкою, визначеною абзацом першим пункту 6.1 статті 6 цього Закону, та не включається до митної вартості товарів (супутніх послуг), які експортуються. (Підпункт 7.7.9 пункту 7.7 статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом N 2642-IV (2642-15) від 03.06.2005)

7.7.10. Джерелом сплати бюджетного відшкодування (у тому числі бюджетного боргу) є загальні доходи Державного бюджету України. Забороняється обумовлювати або обмежувати виплату бюджетного відшкодування наявністю або відсутністю доходів, отриманих від цього податку в окремих регіонах України.

7.7.11. Такі особи не мають права на отримання бюджетного відшкодування:

а) особа, яка:

була зареєстрована як платник цього податку менш ніж за 12 календарних місяців до місяця, за наслідками якого подається заява на бюджетне відшкодування (крім нарахування податкового кредиту внаслідок придбання або спорудження (будівництва) основних фондів за рішенням Кабінету Міністрів України); { Абзац другий підпункту "а" підпункту 7.7.11 пункту 7.7 статті 7 в редакції Законів N 107-VI (107-17) від 28.12.2007, N 309-VI (309-17) від 03.06.2008 }

мала обсяги оподатковуваних операцій за останні 12 календарних місяців менші, ніж заявлена сума бюджетного відшкодування (крім нарахування податкового кредиту внаслідок придбання або спорудження (будівництва) основних фондів); { Абзац підпункту "а" підпункту 7.7.11 пункту 7.7 статті 7 в редакції Законів N 107-VI (107-17) від 28.12.2007, N 309-VI (309-17) від 03.06.2008 }

не провадила діяльність протягом останніх дванадцяти календарних місяців;

(Підпункт "б" підпункту 7.7.11 пункту 7.7 статті 7 виключено на підставі Закону N 2642-IV (2642-15) від 03.06.2005)

б) особа, яка є платником єдиного податку за спрощеною системою оподаткування, обліку та звітності, що передбачають сплату цього податку у спосіб, відмінний від встановленого цим Законом, або звільнення від такої сплати. (Підпункт 7.7.11 пункту 7.7 статті 7 доповнено підпунктом "б" згідно із Законом N 2771-IV (2771-15) від 07.07.2005)

(Пункт 7.7 статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законами N 169/98-ВР від 04.03.98, N 934-XIV (934-14) від 14.07.99, N 1523-III (1523-14) від 02.03.2000 N 2181-III (2181-14) від 21.12.2000, N 1766-IV (1766-15) від 15.06.2004; в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

7.8. Податкові періоди.

7.8.1. Податковим періодом є один календарний місяць, а у випадках, особливо визначених цим Законом, календарний квартал, з урахуванням того, що:

якщо особа реєструється платником податку з дня іншого, ніж перший день календарного місяця, першим податковим періодом є період, який розпочинається від дня такої реєстрації та закінчується останнім днем першого повного календарного місяця;

якщо податкова реєстрація особи анулюється у день інший, ніж останній день календарного місяця, то останнім податковим періодом є період, який розпочинається з першого дня такого місяця та закінчується днем такого анулювання.

7.8.2. Платник податку, обсяг оподатковуваних операцій якого за минулі дванадцять місячних податкових періодів не перевищував суми, зазначеної у підпункті 2.3.1 пункту 2.3 статті 2 цього Закону, може вибрати квартальний податковий період. Заява про вибір квартального податкового періоду подається податковому органу разом з декларацією за наслідками останнього податкового періоду календарного року. При цьому квартальний податковий період

починає застосовуватися з першого податкового періоду наступного календарного року.

У разі якщо протягом будь-якого періоду з початку застосування квартального податкового періоду обсяг оподатковуваних операцій платника податку перевищує суму, зазначену у підпункті 2.3.1 пункту 2.3 статті 2 цього Закону, такий платник податку зобов'язаний самостійно перейти на місячний податковий період починаючи з місяця, на який припадає таке перевищення, що зазначається у відповідній податковій декларації за наслідками такого місяця.

(Пункт 7.8 статті 7 в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Пункт 7.9 статті 7 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Статтю 8 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

Стаття 8. Особливості оподаткування операції з поставок туристичних послуг

8.1. При поставці туристичним оператором туристичного продукту, туристичних послуг з місцем їх безпосереднього надання за межами митної території України базою оподаткування для такого туристичного оператора є винагорода, а саме різниця між вартістю поставлених ним туристичного продукту, туристичних послуг та вартістю витрат, понесених таким туристичним оператором внаслідок придбання (створення) такого туристичного продукту, таких туристичних послуг.

8.2. Вартість витрат, понесених туроператором, визначається як сукупність витрат, понесених ним у зв'язку із замовленням фізичними або юридичними особами, що передбачені відповідними угодами, укладеними згідно з чинним законодавством.

8.3. Порядок оподаткування операцій з поставки туристичним оператором туристичного продукту, туристичних послуг з місцем їх надання на митній території України здійснюється на загальних підставах згідно з цим Законом.

8.4. Базою оподаткування для операцій, які здійснюються туристичними агентами, є комісійна винагорода, яка нараховується (виплачується) туристичним оператором, іншими постачальниками послуг на користь такого туристичного агента, у тому числі за рахунок коштів, отриманих останнім від споживача туристичного продукту, туристичних послуг.

8.5. Поставка туристичного продукту, туристичних послуг з місцем їх надання як на митній території, так і за межами митної території України може здійснюватися виключно резидентом, який має відповідну ліцензію та відповідає вимогам, визначеним пунктом 2.3 статті 2 цього Закону.

8.6. Для визначення граничної суми згідно з підпунктом 2.3.1 пункту 2.3 статті 2 цього Закону для розрахунку береться вартість поставок туристичного продукту, туристичних послуг, наданих як туристичним оператором, так і туристичним агентом.

(Закон доповнено статтею 8 згідно із Законом N 2642-IV (2642-15) від 03.06.2005)

{ Тимчасово до 1 січня 2009 року дію статті 8-1 зупинено згідно із Законом N 309-VI (309-17) від 03.06.2008 } { Тимчасово до дня вступу України до СОТ дію статті 8-1 зупинено згідно із Законом N 107-VI (107-17) від 28.12.2007; додатково див. п.11.22 цього Закону } { Додатково див. Закон N 1112-V (1112-16) від 31.05.2007 } { Дію статті 8-1 призупинено до 1 січня 2008 року згідно із Законом N 273-V (273-16) від 19.10.2006 } { Дію статті 8-1 призупинено до 1 січня 2007 року згідно із Законом N 2987-IV (2987-15) від 18.10.2005 } { Дію статті 8-1 призупинено до 1 січня 2006 року згідно із Законом N 2287-IV (2287-15) від 23.12.2004 }

Стаття 8-1. Спеціальний режим оподаткування діяльності у сфері сільського та лісового господарства, а також рибальства

8-1.1. Будь-яка юридична або фізична особа, яка провадить підприємницьку діяльність у сфері сільського господарства, лісового господарства, рибальства, з обробки чи переробки такої виробленої нею продукції, а також з надання супутніх послуг, визначених цією статтею (далі - сільськогосподарське підприємство), може обрати спеціальний режим оподаткування податком на додану вартість.

8-1.2. Спеціальний режим оподаткування передбачає:

а) звільнення сільськогосподарського підприємства від обов'язків сплати цього податку за ставкою, визначеною у пункті 6.1 статті 6 цього Закону;

б) оподаткування операцій з продажу (поставки) сільськогосподарським підприємством сільськогосподарської продукції за такими ставками податку:

6 відсотків від вартості проданих (поставлених) товарів лісового господарства та рибальства, супутніх їм послуг;

9 відсотків від вартості проданих (поставлених) товарів сільського господарства, супутніх їм послуг.

Ставки податку, зазначені у цьому пункті, нараховуються на базу оподаткування, визначену згідно із статтею 4 цього Закону.

8-1.3. Сума податку, отримана сільськогосподарським підприємством внаслідок застосування ставок, визначених пунктом 8-1.2 цієї статті:

повністю залишається у власності сільськогосподарського підприємства, не підлягає сплаті (стягненню) до бюджету в межах норм цього Закону та використовується для відшкодування сум податків на додану вартість, сплачених (нарахованих) таким сільськогосподарським підприємством на ціну виробничих факторів, а також для інших цілей;

не включається до складу валових доходів сільськогосподарського підприємства з метою оподаткування податком на прибуток підприємств.

8-1.4. Якщо сума податку, нарахована (отримана)

сільськогосподарським підприємством за ставками, встановленими пунктом 8-1.2 цієї статті, є меншою за суму податку, нараховану ним на ціну виробничих факторів за ставкою, визначеною пунктом 6.1 статті 6 цього Закону, то така від'ємна різниця не підлягає бюджетному відшкодуванню та не включається до складу валових витрат сільськогосподарського підприємства з метою оподаткування податком на прибуток підприємств.

8-1.5. Сільськогосподарське підприємство - суб'єкт спеціального режиму оподаткування має право на отримання бюджетного відшкодування при експорті сільськогосподарської продукції (супутніх послуг). При цьому сума бюджетного відшкодування розраховується за загальними правилами цього Закону, з урахуванням того, що для її розрахунку береться частка податкового кредиту, що виникла внаслідок придбання таким сільськогосподарським підприємством виробничих факторів, використаних у виробництві експортованої сільськогосподарської продукції (супутніх послуг).

8-1.6. Сільськогосподарське підприємство - суб'єкт спеціального режиму оподаткування не має права:

нараховувати та стягувати цей податок за ставкою, визначеною пунктом 6.1 статті 6 цього Закону при продажу (поставці) сільськогосподарської продукції;

реєструватися суб'єктом спрощених систем оподаткування, які передбачають порядок сплати цього податку, відмінний від загальних норм цього Закону, чи звільнення від сплати цього податку.

8-1.7. При поставці сільськогосподарським підприємством товарів (послуг), які не підпадають під визначення сільськогосподарської продукції згідно з цією статтею, до складу податкових зобов'язань сільськогосподарського підприємства включаються суми податку, нарахованого за ставкою, визначеною пунктом 6.1 статті 6 цього Закону, а до складу податкового кредиту включаються суми податку, нараховані на суму витрат, що не є виробничими факторами у сфері сільського господарства відповідно до цієї статті.

При цьому сума податку, належного до сплати до бюджету або бюджетному відшкодуванню, розраховується за загальними правилами цього Закону.

8-1.8. Сільськогосподарське підприємство - суб'єкт спеціального режиму оподаткування зобов'язаний надати за вимогою покупця податкову накладну у порядку, встановленому пунктом 7.2 статті 7 цього Закону, з урахуванням того, що у такій податковій накладній зазначається сума податку, розрахована за однією із ставок, зазначених у пункті 8-1.2 цієї статті. Покупець такої сільськогосподарської продукції має право включити суму податку, зазначену у такій податковій накладній, до суми свого податкового кредиту на загальних умовах цього Закону.

8-1.9. Для отримання свідоцтва про реєстрацію як платника податку із спеціальним режимом оподаткування сільськогосподарське підприємство зобов'язане зареєструватися у відповідному податковому органі за правилами та у строки, що визначені статтею 9 цього Закону для реєстрації платників податку на додану вартість, за самостійним рішенням, а податковий орган зобов'язаний надати сільськогосподарському підприємству свідоцтво про його

реєстрацію як суб'єкта спеціального режиму оподаткування у встановлений цим Законом строк.

Свідоцтво про реєстрацію сільськогосподарського підприємства як суб'єкта спеціального режиму оподаткування має містити додатково до відомостей, передбачених у свідоцтві про реєстрацію платника податку на додану вартість на загальних підставах, виключний перелік видів діяльності такого сільськогосподарського підприємства. Свідоцтво про реєстрацію сільськогосподарського підприємства як суб'єкта спеціального режиму оподаткування підлягає анулюванню на таких підставах:

а) сільськогосподарське підприємство подає заяву про зняття його з реєстрації як суб'єкта спеціального режиму оподаткування або заяву про його реєстрацію як платника цього податку на загальних підставах;

б) сільськогосподарське підприємство зобов'язане зареєструватися як платник цього податку на загальних умовах у випадку, визначеному у пункті 8-1.11 цієї статті;

в) сільськогосподарське підприємство підпадає під дію пункту 9.6 статті 9 цього Закону.

У цих випадках сільськогосподарське підприємство зобов'язане повернути податковому органу свідоцтво про його реєстрацію як суб'єкта спеціального режиму оподаткування.

8-1.10. Податковий орган зобов'язаний відмовити сільськогосподарському підприємству у реєстрації як суб'єкта спеціального режиму оподаткування, якщо таке сільськогосподарське підприємство протягом дванадцяти календарних місяців, попередніх місяцю, в якому подається заява про таку реєстрацію, здійснювало оподатковувані операції з товарами (послугами), відмінними від сільськогосподарської продукції, на суму, що перевищує суму, визначену у статті 2 цього Закону. До складу таких оподатковуваних операцій не включаються операції з продажу (поставки) активів, попередньо включених до відповідної групи основних фондів такого сільськогосподарського підприємства за дванадцять та більше календарних місяців, що передували місяцю, в якому відбувається їх продаж (поставка).

8-1.11. Якщо сільськогосподарське підприємство - суб'єкт спеціального режиму оподаткування здійснює оподатковувані операції з товарами (послугами), відмінними від сільськогосподарської продукції, на суму, що перевищує граничний розмір, встановлений статтею 2 цього Закону, протягом визначеного таким пунктом строку, то з місяця, наступного за місяцем, в якому досягається таке перевищення, таке сільськогосподарське підприємство зобов'язане перейти на загальний режим оподаткування за ставкою, визначеною абзацом першим пункту 6.1 статті 6 цього Закону. До складу таких оподатковуваних операцій не включаються операції з продажу (поставки) активів, попередньо включених до відповідної групи основних фондів такого сільськогосподарського підприємства не пізніше ніж за дванадцять календарних місяців, що передують місяцю, в якому відбувається їх продаж (поставка).

8-1.12. Сільськогосподарське підприємство (суб'єкт спеціального режиму оподаткування) у строки, встановлені законом для квартального періоду, подає відповідному податковому органу податкову декларацію.

Якщо сільськогосподарське підприємство здійснює поставку товарів (послуг), які відповідно до цієї статті оподатковуються за різними ставками, то податкова декларація повинна окремо відобразити:

а) суму податків, нарахованих (отриманих) за ставками, встановленими підпунктом "б" пункту 8-1.2 цієї статті, та за ставкою, встановленою пунктом 6.1 статті 6 цього Закону;

б) відповідний розподіл податкового кредиту виходячи з частки виробничих факторів (а при застосуванні обох ставок, визначених у підпункті "б" пункту 8-1.2 цієї статті, - відповідних часток виробничих факторів) у загальній сумі податкового кредиту.

Податкова декларація, яка надається сільськогосподарським підприємством - суб'єктом спеціального режиму оподаткування, розробляється та узгоджується відповідно до закону.

8-1.13. Для цілей цієї статті вживаються такі терміни:

8-1.13.1. виробничі фактори - товари (послуги), які придбаваються сільськогосподарським підприємством для їх використання у виробництві сільськогосподарської продукції, включаючи придбання основних фондів, які переважно використовуються для такого виробництва. Переважним вважається використання основних фондів, якщо сума компенсацій, отриманих платником від продажу (поставки) виробленої сільськогосподарської продукції з їх використанням, є більшою за суму компенсацій, отриманих платником від продажу (поставки) інших товарів (послуг), вироблених з їх використанням за звітний період, за винятком продажу (поставки) таких основних фондів;

8-1.13.2. сільськогосподарська продукція - товари, які виробляються внаслідок діяльності у сфері сільського господарства, лісового господарства чи рибальства (крім підакцизних);

8-1.13.3. послуги, супутні сільськогосподарській продукції, - послуги із:

а) сіяння та садження рослин, збирання врожаю, його брикетування чи складування, інших польових робіт, включаючи внесення добрив та засобів захисту рослин;

б) пакування та підготовки до продажу, в тому числі сушіння, очистки, розмелювання, дезінфекції та силосування сільськогосподарської продукції;

в) зберігання сільськогосподарської продукції;

г) вирощування, розведення, відгодівлі та забою свійської худоби, застосування засобів захисту тварин, проведення протиепізоотичних заходів;

г) надання послуг іншим сільськогосподарським підприємствам з використанням сільськогосподарської техніки, крім надання такої техніки в оренду (лізинг);

д) надання послуг, супутніх веденню сільськогосподарської діяльності, а саме загальноуправлінського значення (з питань оподаткування, бухгалтерської звітності та обліку, організації

внутрішнього виробничого управління), а також збуту (продажу, поставки) сільськогосподарської продукції, вирощеної, відгодованої, виловленої або зібраної (заготовленої) безпосередньо таким платником податку;

е) знищення бур'яну та шкідливих комах, обробки посівів і сільськогосподарських площ засобами захисту рослин, а також з використання засобів захисту тварин;

е) експлуатації меліоративного (зрошувального) та іригаційного обладнання для посівних площ та сільськогосподарських угідь;

8-1.13.4. діяльність у сфері сільського господарства:

а) діяльність з виробництва продукції рослинництва, а саме рослинних культур, а також діяльність з вирощування фруктів та овочів, квітів та декоративних рослин (у відкритих або закритих ґрунтах); грибів, насіння, прянощів, саджанців та водоростей;

б) діяльність з виробництва продукції тваринництва, а саме свійської худоби, у тому числі (але не виключно) продукції птахівництва, кролівництва, бджільництва, розведення шовкопрядів та змії, інших їстівних ссавців, птахів та плазунів;

8-1.13.5. діяльність у сфері лісового господарства (лісництва):

а) діяльність із садження, вирощування чи зрубання дерев або чагарників та догляд за ними (крім зрубання дерев чи чагарників у межах Кримських та Карпатських гір, що з метою оподаткування цим податком вважається промисловим виробництвом), збирання дикорослих грибів та ягід;

8-1.13.6. діяльність у сфері рибальства:

а) виловлювання прісноводної (лиманної) риби чи інших прісноводних (лиманних) та їх розведення;

б) збір мушлів, вустриць, ракоподібних, жаб, дикорослих водоростей та діяльність з їх розведення;

8-1.13.7. діяльність з обробки чи переробки продукції, одержаної в результаті діяльності платника податку у сфері сільського господарства, рибальства, а також лісового господарства (тільки у частині обробки (переробки) дикорослих грибів та ягід), вважається відповідно діяльністю у сфері сільського господарства, рибальства чи лісового господарства за умови, якщо така продукція вирощується, відгодовується, виловлюється або збирається (заготовляється) безпосередньо таким платником податку;

8-1.13.8. Терміни, визначені цим пунктом, використовуються з урахуванням класифікації видів економічної діяльності Державного класифікатора України за групами 01.1-01.4 розділу 0.1, а також розділів 0.2 та 0.5 (v0441217-96). Виходячи з норм цього пункту Кабінет Міністрів України визначає та оприлюднює повний перелік видів діяльності, що підпадають під дію цієї статті.

8-1.14. До 1 січня 2007 року ставки податку, визначені у підпункті "б" пункту 8-1.2 цієї статті, становлять для осіб, які здійснюють зазначені у пункті 8-1.13 цієї статті види діяльності,

10 відсотків до бази оподаткування.

(Закон доповнено статтею 8-1 згідно із Законом N 1878-IV (1878-15) від 24.06.2004)

Стаття 8-2. Спеціальний режим оподаткування діяльності з виробами мистецтва, предметів колекціонування або антикваріату

8-2.1. У випадках, визначених цією статтею, операції з поставки виробів мистецтва, предметів колекціонування або антикваріату підлягають оподаткуванню згідно з нормами цієї статті та не підлягають оподаткуванню у загальному порядку, встановленому цим Законом.

8-2.2. Для цілей цієї статті терміни вживаються у такому значенні:

а) вироби мистецтва, предмети колекціонування або антикваріату - товари, включені до кодів 9701-9706 УКТ ЗЕД (2371г-14);

б) дилер - платник податку, який придбаває (набуває за іншими цивільно-правовими договорами), у тому числі шляхом імпорту, вироби мистецтва, предмети колекціонування або антикваріату (далі - культурні цінності) з метою їх подальшого перепродажу, незалежно від того, чи діє такий платник податку від свого імені або від імені іншої особи за винагороду;

в) організатор продажу на публічних торгах (аукціонах) - платник податку, який пропонує товари для аукціонного продажу з метою їх поставки покупцю, що запропонував найвищу ціну при однакових умовах платежу.

8-2.3. Базою оподаткування за ставкою 20 відсотків для операцій з поставки дилером культурних цінностей є його маржа, що дорівнює різниці між ціною продажу таких товарів та ціною їх придбання (без урахування податку на додану вартість, нарахованого на таку маржу), розрахованими за звичайними цінами.

При продажах культурних цінностей на публічних торгах (аукціонах) базою оподаткування за ставкою 20 відсотків є різниця між сумою, яка сплачується організатором продажу на публічних торгах (аукціонах) на користь покупця таких культурних цінностей, та сумою, яка виплачується (підлягає сплаті) особі, яка виставила такий товар на аукціон (без урахування податку на додану вартість).

При імпортуванні на митну територію України платником податку культурних цінностей база оподаткування визначається відповідно до норм пункту 4.3 статті 4 цього Закону.

8-2.4. Норми пункту 8-2.3 застосовуються лише у випадках, якщо дилер придбаває культурні цінності у:

а) особи, не зареєстрованої платником цього податку;

б) платника податку, якщо операція з поставки ним таких культурних цінностей звільняється від оподаткування або не підлягає оподаткуванню згідно із статтями 3 або 5 цього Закону;

в) платника податку, якщо операція з поставки ним таких культурних цінностей підпадає під оподаткування у порядку, встановленому цією статтею;

г) митному режимі імпорту.

8-2.5. При експорті дилером культурних цінностей нульова ставка податку не застосовується до суми податку, нарахованого на маржу, визначену згідно зі статтею 8-2.3 цієї статті.

8-2.6. Платник податку, який придбаває у дилера культурні цінності, не має права:

а) включати до складу податкового кредиту суму податку, нарахованого таким дилером на його маржу;

б) включати до розрахунку бюджетного відшкодування суми податку, нарахованого таким дилером на його маржу.

8-2.7. Дилер не має права включати до складу податкового кредиту:

а) податок на додану вартість, сплачений (нарахований) при імпорті культурних цінностей;

б) податок на додану вартість, сплачений (нарахований) таким дилером на користь платника податку, який не є дилером у розумінні підпункту "б" пункту 8-2.2 цієї статті, але поставляє такому дилеру культурні цінності.

8-2.8. Якщо дилер є платником податку на загальних підставах, то податковий облік його операцій з культурними цінностями, у тому числі податковий облік податку на додану вартість, нарахованого на маржу, ведеться окремо від загального податкового обліку відповідно до правил, встановлених Міністерством фінансів України. У такому ж порядку складається податкова звітність з цього податку.

8-2.9. Дилер, який продає культурні цінності згідно з нормами цієї статті, не має права зазначати у податкових накладних суму сплаченого (нарахованого) ним податку на маржу, розраховану згідно з пунктом 8-2.3 цієї статті.

8-2.10. При продажу культурних цінностей на публічних торгах (аукціонах) його організатор прирівнюється з метою оподаткування до дилера у розумінні підпункту "б" пункту 8-2.2 цієї статті.

Організатор зобов'язаний надати покупцю податкову накладну із зазначенням ціни продажу товару на торгах, а також вартості комісійних та інших платежів, пов'язаних з таким продажем.

Податкове зобов'язання організатора виникає в момент їх продажу на публічних торгах (аукціонах), і операція з поставки культурних цінностей вважається завершеною.

{ Закон доповнено статтею 8-2 згідно із Законом N 535-V (535-16) від 22.12.2006 }

Стаття 9. Реєстрація осіб як платників податку на додану вартість

9.1. Центральний податковий орган веде реєстр платників

податку.

9.2. Будь-якій особі, яка реєструється як платник податку на додану вартість, присвоюється індивідуальний податковий номер, який використовується для справляння цього податку.

9.3. Особи, які підпадають під визначення пункту 2.3 статті 2 цього Закону, зобов'язані зареєструватися як платник податку у податковому органі за їх місцезнаходженням (місцем проживання). Форма заяви про реєстрацію визначається у порядку, визначеному центральним податковим органом. Дані з реєстру платників податку підлягають оприлюдненню в порядку, визначеному центральним податковим органом.

Фізичні особи, які не є суб'єктами господарювання та ввозять товари (предмети) на митну територію України в обсягах, що підлягають оподаткуванню згідно з митним законодавством, сплачують податок на додану вартість під час перетину такими товарами (предметами) митного кордону України, без їх реєстрації як платники цього податку.

9.4. Якщо особа, на яку не поширюється дія пункту 2.3 статті 2 цього Закону, як платник податку, вважає за доцільне добровільно зареєструватися платником податку і відповідає вимогам підпункту 2.2 статті 2 цього Закону, така реєстрація провадиться за її заявою.

Якщо обсяг оподатковуваних операцій особи протягом звітного податкового періоду перевищує суму, визначену підпунктом 2.3.1 пункту 2.3 статті 2 цього Закону, не більше ніж у два рази, така особа зобов'язана надіслати податковому органу заяву про реєстрацію протягом двадцяти календарних днів, наступних за таким звітним податковим періодом.

Якщо особа укладає одну чи більше цивільно-правових угод (договорів), унаслідок виконання яких планується здійснення оподатковуваних операцій, обсяг яких перевищуватиме протягом звітного податкового періоду у два чи більше разів суму, визначену підпунктом 2.3.1 пункту 2.3 статті 2 цього Закону, то така особа зобов'язана зареєструватися як платник цього податку до кінця такого звітного податкового періоду.

Особа, що не надсилає таку заяву у таких випадках та у такі строки, несе відповідальність за ненарахування або несплату цього податку на рівні зареєстрованого платника без права нарахування податкового кредиту та отримання бюджетного відшкодування.

9.5. Заява про реєстрацію направляється на адресу податкового органу з повідомленням про вручення або вручається особисто представником такої особи службовій особі податкового органу. Податковий орган зобов'язаний видати заявнику (відправити поштою) свідоцтво про податкову реєстрацію такої особи протягом десяти днів від дня отримання реєстраційної заяви.

9.6. З урахуванням положень пункту 9.5 цієї статті заява про реєстрацію має бути подана (надіслана) податковому органу:

а) особами, що підлягають реєстрації згідно з підпунктом 2.3.1 пункту 2.3 статті 2 цього Закону, не пізніше двадцятого календарного дня з моменту досягнення суми оподатковуваних операцій, визначеної зазначеним пунктом;

б) особами, які підлягають податковій реєстрації у зв'язку із здійсненням ними операцій, визначених у підпунктах 2.3.2–2.3.4 пункту 2.3 та пункті 2.4 статті 2 цього Закону, не пізніше ніж за двадцять календарних днів до початку здійснення таких операцій;

в) особами, що прийняли добровільне рішення про реєстрацію

платниками податку, не пізніше двадцяти календарних днів до початку податкового періоду, з якого такі особи вважатимуться платниками цього податку та матимуть право на податковий кредит і виписку податкових накладних.

Форми заяви про реєстрацію та свідоцтва про реєстрацію визначаються центральним податковим органом.

9.7. Копії свідоцтва про реєстрацію, засвідчені податковим органом, мають бути розміщені в доступних для огляду місцях у приміщенні платника податку та в усіх його відокремлених підрозділах.

Правила такого розміщення та відповідальність за порушення цих правил встановлюються центральним податковим органом.

9.8. Реєстрація діє до дати її анулювання, яка відбувається у випадках, якщо:

а) платник податку, який до місяця, в якому подається заява про анулювання реєстрації, є зареєстрованим згідно з положеннями підпункту 2.3.1 пункту 2.3 статті 2 цього Закону більше двадцяти чотирьох календарних місяців, включаючи місяць реєстрації, та має за останні дванадцять поточних календарних місяців обсяги оподатковуваних операцій, менші за визначені зазначеним підпунктом;

б) ліквідаційна комісія платника податку, оголошеного банкрутом, закінчує роботу або платник податку ліквідується за власним бажанням чи за рішенням суду (фізична особа позбувається статусу суб'єкта господарювання);

в) особа, зареєстрована як платник податку, реєструється як платник єдиного податку або стає суб'єктом інших спрощених систем оподаткування, які визначають особливий порядок нарахування чи сплати податку на додану вартість, відмінний від тих, що встановлені цим Законом, чи звільняють таку особу від сплати цього податку за рішенням суду або з будь-яких інших причин;

г) зареєстрована як платник податку особа обирає відповідно до цього Закону спеціальний режим оподаткування за ставками, іншими, ніж зазначені у статті 6 та статті 8-1 цього Закону;

г) особа, зареєстрована як платник податку, не надає податковому органу декларації з цього податку протягом дванадцяти послідовних податкових місяців або подає таку декларацію (податковий розрахунок), яка (який) свідчить про відсутність оподатковуваних поставок протягом такого періоду, а також у випадках, визначених законодавством стосовно порядку реєстрації суб'єктів господарювання.

Анулювання реєстрації на підставах, визначених у підпункті "а" цього пункту, здійснюється за заявою платника податку.

Анулювання реєстрації на підставах, визначених у підпунктах "б"- "г" цього пункту, здійснюється за ініціативою відповідного податкового органу або такої особи.

У разі анулювання реєстрації платник податку позбавляється права на нарахування податкового кредиту та отримання бюджетного відшкодування, але у строки, визначені законом, є зобов'язаним погасити суму податкових зобов'язань або податкового боргу з цього податку, що виникли до такого анулювання, за їх наявності, незалежно від того, чи буде така особа залишатися зареєстрованою як платник цього податку на дату сплати такої суми податку, чи ні.

У разі якщо за наслідками останнього податкового періоду особа має право на отримання бюджетного відшкодування, таке відшкодування надається протягом строків, визначених цим Законом, незалежно від того, чи буде така особа залишатися зареєстрованою

як платник цього податку на дату отримання такого бюджетного відшкодування, чи ні. Це правило не поширюється на осіб, зазначених у підпункті "в" цього пункту.

Податковий орган не може відмовити в анулюванні реєстрації у разі існування підстав, визначених у підпунктах "а"- "б" цього пункту, та зобов'язаний прийняти самостійне рішення про анулювання реєстрації на підставах, визначених у підпунктах "в"- "г" цього пункту.

Рішення про анулювання реєстрації за заявою платника податку приймається у строки, визначені цією статтею для податкової реєстрації.

Платник податку зобов'язаний повернути податковому органу реєстраційне свідоцтво:

якщо анулювання реєстрації здійснюється за ініціативою платника податку, - разом із наданням заяви про таке анулювання;

якщо анулювання реєстрації здійснюється за ініціативою податкового органу, - протягом двадцяти календарних днів від дня прийняття рішення про анулювання. У цьому випадку затримка у поверненні такого свідоцтва прирівнюється до затримки у наданні податкової звітності з цього податку.

При анулюванні реєстрації останнім податковим періодом вважається період, який розпочинається від дня, наступного за останнім днем попереднього податкового періоду, та закінчується днем такого анулювання.

Платник податку, в обліку якого на день анулювання реєстрації знаходяться товарні залишки або основні фонди, стосовно яких був нарахований податковий кредит у минулих або поточному податкових періодах, зобов'язаний визнати умовний продаж таких товарів за звичайними цінами та відповідно збільшити суму своїх податкових зобов'язань за наслідками податкового періоду, протягом якого відбувається таке анулювання.

(Стаття 9 із змінами, внесеними згідно із Законами N 25/98-ВР від 15.01.98, N 277-XIV (277-14) від 20.11.98, N 1955-III (1955-14) від 14.09.2000; в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

Стаття 10. Особи, відповідальні за нарахування, утримання та сплату (перерахування) податку до бюджету

{ Дію пункту 10.1 зупинено до 1 січня 2009 року в частині сплати до бюджету податку на додану вартість щодо операцій з поставки товарів (робіт, послуг) власного виробництва, включаючи продукцію (крім підакцизних товарів), виготовлену на давальницьких умовах із власної сільськогосподарської сировини, за винятком операцій з поставки переробним підприємствам молока та м'яса живою вагою, що здійснюються сільськогосподарськими товаровиробниками незалежно від організаційно-правової форми та форми власності, в яких сума, одержана від поставки сільськогосподарської продукції власного виробництва та продуктів її переробки за попередній звітний (податковий) рік, становить не менше 50 відсотків загальної суми валового доходу підприємства - див. пункт 11.29 цього Закону }

10.1. Особами, відповідальними за нарахування, утримання та сплату (перерахування) податку до бюджету, є:

- а) платники податку, визначені у статті 2 цього Закону;
- б) митний орган при справлянні податку з осіб, визначених у пункті 2.4 статті 2 цього Закону;
- в) у разі якщо сплата податку особами, визначеними у пункті 2.4 статті 2 цього Закону, розстрочується шляхом надання податкового векселя, - платник податку, який надав такий податковий вексель;
- г) при наданні послуг нерезидентом - його постійне

представництво, а при відсутності такого - особа, яка отримує такі послуги, якщо місце надання таких послуг знаходиться на митній території України;

д) платники податку, визначені підпунктом 2.3.4 пункту 2.3 статті 2 цього Закону, що здійснюють операції з реалізації конфіскованого майна.

{ Дію пункту 10.2 зупинено до 1 січня 2009 року в частині сплати до бюджету податку на додану вартість щодо операцій з поставки товарів (робіт, послуг) власного виробництва, включаючи продукцію (крім підакцизних товарів), виготовлену на давальницьких умовах із власної сільськогосподарської сировини, за винятком операцій з поставки переробним підприємствам молока та м'яса живою вагою, що здійснюються сільськогосподарськими товаровиробниками незалежно від організаційно-правової форми та форми власності, в яких сума, одержана від поставки сільськогосподарської продукції власного виробництва та продуктів її переробки за попередній звітний (податковий) рік, становить не менше 50 відсотків загальної суми валового доходу підприємства - див. пункт 11.29 цього Закону }

10.2. Платники податку, визначені у підпунктах "а", "в", "г", "д" пункту 10.1 цієї статті, відповідають за дотримання достовірності та своєчасності визначення сум податку, а також за повноту та своєчасність його внесення до бюджету відповідно до закону. Особа, яка згідно з вимогами пункту 2.2 статті 2 цього Закону мала зареєструватися платником податку, але не здійснила таку реєстрацію, несе обов'язки з нарахування та сплати цього податку, а також відповідальність за його ненарахування або несплату на рівні особи, зареєстрованої як платник податку, без права виписки податкової накладної та нарахування податкового кредиту.

10.3. Платники податку, визначені у пункті 2.4 статті 2 цього Закону, відповідають за дотримання правил надання інформації для розрахунку бази оподаткування (суми податку, належного до сплати) особі, визначеній у підпункті "б" пункту 10.1 цієї статті.

10.4. Контроль за правильністю нарахування та сплати (перерахування) податку до бюджету здійснюється відповідним податковим органом, а при імпорті товарів із сплатою податку при його митному оформленні - відповідним митним органом за правилами, встановленими спільним рішенням центральних податкового та митного органів.

10.5. Суми податку, нараховані митним органом, підлягають зарахуванню платниками податку безпосередньо на рахунки державного бюджету (державного казначейства).

Авальований вексель, виданий імпортером товарів (супутніх послуг), є засобом забезпечення їх доставки до митниць призначення та належної сплати податку до бюджету. (Абзац другий пункту 10.5 статті 10 в редакції Закону N 2771-IV (2771-15) від 07.07.2005)

10.6. Форми декларації та податкових розрахунків з цього податку встановлюються відповідно до закону.

(Стаття 10 із змінами, внесеними згідно із Законами N 550/97-ВР від 26.09.97, N 644/97-ВР від 19.11.97, N 794/97-ВР від 30.12.97, N 25/98-ВР від 15.01.98, N 277-XIV (277-14) від 20.11.98, N 2181-III (2181-14) від 21.12.2000; в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

Стаття 11. Прикінцеві положення

11.1. Закон України "Про податок на додану вартість" набирає чинності з 1 жовтня 1997 року. (Пункт 11.1 статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законами N 403/97-ВР від 27.06.97, N 460/97-ВР від 16.07.97)

У разі коли за договорами, укладеними до набрання чинності цим Законом, які передбачали здійснення операцій, звільнених від оподаткування згідно з підпунктами "г", "д" пункту 1 статті 5 Декрету Кабінету Міністрів України "Про податок на добавлену вартість" (14-92), було здійснено витрати або проведено розрахунки до моменту прийняття цього Закону, платники податку, що є сторонами таких договорів, оподатковують такі операції за таким договором згідно з правилами, встановленими зазначеним Декретом. (Пункт 11.1 статті 11 доповнено абзацом згідно із Законом N 550/97-ВР від 26.09.97)

11.2. До приведення інших законодавчих актів у відповідність з нормами цього Закону вони діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

11.3. Визнати таким, що втратив чинність, Декрет Кабінету Міністрів України від 26 грудня 1992 року N 14-92 "Про податок на добавлену вартість" (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., N 10, ст.78, N 26, ст.281, N 34, ст.356, N 49, ст.458, N 50, ст.471; 1994 р., N 20, ст. 120, N 22, ст.149, N 27, ст. 220; 1995 р., N 44, ст.318; 1996 р., N 25, ст. 101, N 27, ст. 128, N 31, ст. 147, N 41, ст.ст. 190, 192).

11.4. Зміни порядку оподаткування податком на додану вартість можуть здійснюватися лише шляхом внесення змін до цього Закону окремим законом з питань оподаткування цим податком. У разі якщо іншим законом, незалежно від часу його прийняття, встановлюються правила оподаткування цим податком, відмінні від зазначених у цьому Законі, пріоритет мають норми цього Закону. Це правило не поширюється на міжнародний договір (угоду), згода на обов'язковість якого (якої) надана Верховною Радою України. (Пункт 11.4 статті 11 в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

{ Дію пункту 11.5 статті 11 зупинено на 2007 рік в частині застосування цього пункту для операцій з ввезення на митну територію України товарів за товарною позицією 2711 згідно УКТ ЗЕД (2371a-14) згідно із Законом N 489-V (489-16) від 19.12.2006 }

11.5. З моменту набрання чинності цим Законом платники податку при імпорті товарів на митну територію України, за умови оформлення митної декларації (за винятком тимчасової чи неповної, періодичної чи попередньої декларації), можуть за власним бажанням надавати органам митного контролю податковий вексель на суму податкового зобов'язання зі строком погашення на тридцятий календарний день з дня його поставки органу митного контролю, один примірник якого залишається в органі митного контролю, другий надсилається органом митного контролю на адресу органу державної податкової служби за місцем реєстрації платника податку, а третій залишається платнику податку;

податковий вексель підлягає обов'язковому підтвердженню комерційними банками шляхом авалю;

комерційні банки зобов'язані оплатити податковий вексель у разі його непогашення платником у строк;

платник податку може за самостійним рішенням достроково

погасити вексель шляхом перерахування коштів до бюджету або шляхом заліку сум бюджетного відшкодування, підтвердженого податковим органом;

якщо термін сплати зобов'язань по податковому векселю виникає до закінчення терміну подачі декларації до податкового органу за звітний (податковий) період, у якому відбулася його поставка органу митного контролю, платник податку не включає суму зобов'язань по векселю до складу податкових зобов'язань та погашає вексель шляхом перерахування коштів до бюджету. При цьому платник податку має право на включення перерахованої суми зобов'язань по векселю до складу податкового кредиту у звітному (податковому) періоді, в якому відбулася така сплата;

якщо термін сплати зобов'язань по податковому векселю виникає після закінчення терміну подачі декларації до податкового органу за звітний (податковий) період, в якому відбулася його поставка органу митного контролю, сума зобов'язань по такому податковому векселю включається до складу податкових зобов'язань платника в звітному (податковому) періоді, в якому відбулася його поставка органу митного контролю. При цьому платник податку має право на включення до складу податкового кредиту суми зобов'язань по податковому векселю у наступному звітному (податковому) періоді за умови погашення суми податкових зобов'язань шляхом перерахування коштів до бюджету;

якщо платник податку на дату поставки податкового векселя органу митного контролю має підтверджену податковим органом суму бюджетного відшкодування, яка дорівнює або більша ніж сума зобов'язання по такому векселю, платник податку має право включити суму зобов'язань по податковому векселю до складу податкових зобов'язань за звітний (податковий) період, в якому відбулася його поставка органу митного контролю. При цьому податковий вексель вважається погашеним та платник податку має право на включення до складу податкового кредиту суми зобов'язань по податковому векселю у наступному звітному (податковому) періоді;

Кабінет Міністрів України має право визначити більш довгі строки погашення податкового векселя для окремих видів діяльності, які мають сезонний характер або здійснюються з використанням довгострокових договорів;

обов'язки з погашення податкового векселя не можуть передаватися іншим особам, податковий вексель не підлягає індосаменту; проценти або інші види плати за користування податковим векселем не нараховуються;

порядок випуску, обігу і погашення податкових векселів (1104-97-п) встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Дія цього пункту не поширюється на операції із ввезення на митну територію України: { Абзац одинадцятий пункту 11.5 статті 11 в редакції Законів N 107-VI (107-17) від 28.12.2007, N 309-VI (309-17) від 03.06.2008 }

підакцизних товарів; { Абзац пункту 11.5 статті 11 в редакції Законів N 107-VI (107-17) від 28.12.2007, N 309-VI (309-17) від 03.06.2008 }

товарів, що відносяться до товарних груп 1-24 згідно з УКТ ЗЕД (2371a-14); { Абзац пункту 11.5 статті 11 в редакції Законів

N 107-VI (107-17) від 28.12.2007, N 309-VI (309-17) від 03.06.2008 }

товарів за товарною підпозицією 2709 00 та товарними позиціями 2710, 2711 згідно з УКТ ЗЕД (2371a-14); { Абзац пункту 11.5 статті 11 в редакції Законів N 107-VI (107-17) від 28.12.2007, N 309-VI (309-17) від 03.06.2008 }

будь-яких товарів, що здійснюється особою, яка була зареєстрована як платник цього податку менш ніж за дванадцять календарних місяців до місяця, у якому здійснюється таке ввезення, крім товарів, що ввозяться з метою включення до складу основних фондів такого платника податку за рішенням Кабінету Міністрів України; { Абзац пункту 11.5 статті 11 в редакції Закону N 107-VI (107-17) від 28.12.2007, N 309-VI (309-17) від 03.06.2008 }

будь-яких товарів, що здійснюється суб'єктами оподаткування за правилами, встановленими законодавством з питань спрощених систем оподаткування, які передбачають сплату цього податку у спосіб, відмінний від встановленого цим Законом. { Абзац пункту 11.5 статті 11 в редакції Закону N 107-VI (107-17) від 28.12.2007, N 309-VI (309-17) від 03.06.2008 }

Платниками податку, що виконують проекти технологічних парків згідно із Законом України "Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків" (991-14), при імпорті нових устаткування, обладнання, комплектуючих надається органам митного контролю податковий вексель зі строком погашення на 720 календарний день, а при імпорті матеріалів, які не виробляються в Україні, надається податковий вексель на суму податкового зобов'язання зі строком погашення на 180 календарний день з дня надання векселя органу митного контролю. (Пункт 11.5 статті доповнено абзацом згідно із Законом 11 N 3333-IV (3333-15) від 12.01.2006)

(Пункт 11.5 статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законами N 550/97-ВР від 26.09.97, N 573/97-ВР від 15.10.97, N 624-XIV (624-14) від 06.05.99, N 934-XIV (934-14) від 14.07.99, N 1523-III (1523-14) від 02.03.2000, N 1783-III (1783-14) від 01.06.2000, N 2899-III (2899-14) від 20.12.2001, N 1028-IV (1028-15) від 09.07.2003, N 1218-IV (1218-15) від 02.10.2003, N 1240-IV (1240-15) від 23.10.2003, N 1801-IV (1801-15) від 17.06.2004; в редакції Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005; із змінами, внесеними згідно із Законом N 2642-IV (2642-15) від 03.06.2005; в редакції Закону N 2771-IV (2771-15) від 07.07.2005)

11.6. До 1 січня 2000 року діють положення цього Закону, які стосуються встановлення нульової ставки податку на додану вартість з поставки:

вугілля та продуктів його збагачення, вугільних і торфових брикетів;

електроенергії;

газу, імпортованого в Україну. (Пункт 11.6 статті 11 доповнено абзацом четвертим згідно із Законом N 799/97-ВР від 30.12.97)

У період з 1 травня 2000 року до 1 січня 2001 року в разі експорту шляхом бартерних (товарообмінних) операцій сума податку на додану вартість, сплачена (нарахована) у зв'язку з придбанням товарів (робіт, послуг), не відноситься на збільшення податкового кредиту, а включається до складу валових витрат виробництва (обігу) платника податку. (Абзац п'ятий пункту 11.6 статті 11 в

редакції Закону N 1712-III (1712-14) від 11.05.2000)
(Пункт 11.6 статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законами
N 550/97-ВР від 26.09.97; N 368-XIV (368-14) від 25.12.98)

(Пункт 11.7 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV
(2505-15) від 25.03.2005)

(Пункт 11.8 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV
(2505-15) від 25.03.2005)

11.9. До приведення законодавчих актів України щодо оподаткування давальницької сировини у відповідність з нормами цього Закону сплата податку на додану вартість по операціях з ввезення давальницької сировини на митну територію України здійснюється у порядку, встановленому Законом України "Про операції з давальницькою сировиною у зовнішньоекономічних відносинах" (327/95-ВР).

До повного виконання договорів у такому ж порядку здійснюється оподаткування податками (зборами), базою оподаткування яких є митна вартість товарів усіх товарних груп готової продукції, виробленої з давальницької сировини резидента, яка повертається (ввозиться) на митну територію України, за умови, що за договорами з переробки сировини були проведені фактичні витрати до 1 жовтня 1997 року, або якщо така давальницька сировина повністю або частково була експортована до 1 жовтня 1997 року.
(Пункт 11.9 статті 11 доповнено абзацом згідно із Законом N 644/97-ВР від 19.11.97; із змінами, внесеними згідно із Законом N 977-XIV (977-14) від 15.07.99) (Пункт 11.9 статті 11 в редакції Закону 573/97-ВР від 15.10.97)

(Пункт 11.10 статті 11 виключено на підставі Закону
N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

11.11. Тимчасово, до набрання чинності Податковим кодексом України, платники податку, які продають теплову енергію, газ природний (крім скрапленого), включаючи вартість його транспортування, надають послуги водопостачання, водовідведення, чи надають послуги, вартість яких включається до складу квартирної плати чи плати за утримання житла, фізичним особам, бюджетним установам, не зареєстрованим платниками цього податку, а також житлово-експлуатаційним конторам, квартирно-експлуатаційним частинам, товариствам співвласників житла, іншим подібним платникам податку, які здійснюють збір коштів від зазначених покупців з метою подальшого їх перерахування продавцям таких товарів (послуг) у компенсацію їх вартості (далі - ЖЕКи), визначають базу оподаткування операцій з поставки таких товарів (послуг) за касовим способом. За касовим способом визначається також база оподаткування операцій з поставки зазначених товарів (послуг) для ЖЕКів та бюджетних установ, що отримують ці товари (послуги), у разі якщо вони зареєстровані як платники податку.
(Абзац перший пункту 11.11 статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом N 857-IV (857-15) від 22.05.2003)

При зміні способу визначення бази оподаткування, суми податкових зобов'язань та податкового кредиту (включаючи суми бюджетного або експортного відшкодування), нараховані до початку застосування касового способу або після закінчення строку його

застосування, не підлягають перерахунку у зв'язку зі зміною такого способу.

Терміни, що використовуються у цьому пункті, мають таке значення:

послуги, вартість яких включається до складу квартирної плати чи плати за утримання житла - послуги з технічного обслуговування ліфтів та диспетчерських систем, систем протипожежної автоматики та димовидалення, побутових електроплит, обслуговування димовентиляційних каналів, внутрішньобудинкових систем водотеплопостачання, водовідведення та зливової каналізації, вивезення та утилізації твердого побутового та грубого сміття, прибирання будинкової та прибудинкової території, а також інші послуги, які надаються ЖЕКами зазначеним у цьому пункті покупцям за їх рахунок.

(Абзац п'ятий пункту 11.11 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Пункт 11.11 статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законами N 550/97-ВР від 26.09.97, N 644/97-ВР від 19.11.97, в редакції Законів N 794/97-ВР від 30.12.97, N 2649-III (2649-14) від 11.07.2001)

11.12. (Абзац перший пункту 11.12 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Абзац другий пункту 11.12 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Абзац третій пункту 11.12 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Абзац четвертий пункту 11.12 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Абзац п'ятий пункту 11.12 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Абзац шостий пункту 11.12 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Абзац сьомий пункту 11.12 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Абзац восьмий пункту 11.12 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Абзац дев'ятий пункту 11.12 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Абзац десятий пункту 11.12 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Абзац одинадцятий пункту 11.12 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Абзац дванадцятий пункту 11.12 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

На період дії угоди про розподіл продукції податок на додану вартість сплачується з урахуванням особливостей, передбачених

Законом України "Про угоди про розподіл продукції". (Пункт 11.12 статті 11 доповнено абзацом згідно із Законом N 1807-III (1807-14) від 08.06.2000)

(Абзац чотирнадцятий пункту 11.12 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Абзац п'ятнадцятий пункту 11.12 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Абзац шістнадцятий пункту 11.12 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Абзац сімнадцятий пункту 11.12 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Статтю 11 доповнено пунктом 11.12 згідно із Законом N 550/97-ВР від 26.09.97; із змінами, внесеними згідно із Законами N 403-XIV (403-14) від 15.01.99, N 515-XIV (515-14) від 18.03.99, N 722-XIV (722-14) від 03.06.99, N 971-XIV (971-14) від 15.07.99, N 973-XIV (973-14) від 15.07.99, N 1278-XIV (1278-14) від 03.12.99, N 1375-XIV (1375-14) від 13.01.2000, N 1606-III (1606-14) від 23.03.2000, N 1608-III (1608-14) від 23.03.2000, N 1715-III (1715-14) від 11.05.2000, N 1749-III (1749-14) від 01.06.2000, N 2199-III (2199-14) від 21.12.2000, N 2323-III (2323-14) від 22.03.2001, N 2355-III (2355-14) від 05.04.2001, N 2744-III (2744-14) від 04.10.2001, N 3118-III (3118-14) від 07.03.2002, N 40-IV (40-15) від 04.07.2002, N 380-IV (380-15) від 26.12.2002, N 1344-IV (1344-15) від 27.11.2003, N 1702-IV (1702-15) від 11.05.2004, N 2285-IV (2285-15) від 23.12.2004)

(Пункт 11.13 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

11.14. У разі використання платниками податку на додану вартість при розрахунках із споживачами електронних контрольно-касових апаратів касовий чек має містити дані про загальну суму коштів, що підлягає сплаті покупцем з урахуванням податку на додану вартість, та суму цього податку, що сплачується у складі загальної суми.

Порядок обчислення та накопичення електронними контрольно-касовими апаратами сум податку на додану вартість встановлює Кабінет Міністрів України.

(Статтю 11 доповнено пунктом 11.14 згідно із Законом N 550/97-ВР від 26.09.97, в редакції Закону N 522-XIV (522-14) від 19.03.99)

(Пункт 11.15 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Пункт 11.16 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Пункт 11.17 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Пункт 11.18 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Пункт 11.19 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

11.20. До прийняття Податкового кодексу України у випадках, коли платник податку здійснює операції з поставки особам, які не зареєстровані як платники податку, сільськогосподарської продукції та продуктів її переробки, раніше придбаних (заготовлених) таким платником податку у фізичних осіб, які не є платниками цього податку, об'єктом оподаткування є торгова націнка (надбавка), встановлена таким платником податку. (Статтю 11 доповнено пунктом 11.20 згідно із Законом N 644/97-ВР від 19.11.97; із змінами, внесеними згідно із Законом N 645-XIV (645-14) від 13.05.99, в редакції Закону N 1779-IV (1779-15) від 15.06.2004)

(Дію пункту 11.21 статті 11 продовжено до 01.01.2007 року згідно із Законом N 2987-IV (2987-15) від 18.10.2005) (Дію пункту 11.21 статті 11 продовжено до 01.01.2006 року згідно із Законом N 2287-IV (2287-15) від 23.12.2004) (Дію пункту 11.21 статті 11 продовжено до 01.01.2005 року згідно із Законом N 1352-IV (1352-15) від 28.11.2003)

11.21. До 1 січня 2009 року сума податку на додану вартість, що повинна сплачуватися до бюджету переробними підприємствами усіх форм власності за реалізовані ними молоко та молочну продукцію, м'ясо та м'ясопродукти, у повному обсязі спрямовується виключно для виплати дотацій сільськогосподарським товаровиробникам за продані ними переробним підприємствам молоко і м'ясо в живій вазі. { Абзац перший пункту 11.21 статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом N 273-V (273-16) від 19.10.2006; в редакції Закону N 309-VI (309-17) від 03.06.2008 }

Сума податку на додану вартість, що підлягає сплаті до бюджету сільськогосподарськими підприємствами усіх форм власності за реалізовані ними молоко, худобу, птицю, вовну, а також за молочну продукцію та м'ясопродукти, вироблені у власних переробних цехах, повністю залишається у розпорядженні цих сільськогосподарських підприємств і спрямовується на підтримку власного виробництва тваринницької продукції та продукції птахівництва.

Порядок нарахування і використання зазначених коштів встановлюється Кабінетом Міністрів України (805-99-п).

(Статтю 11 доповнено пунктом 11.21 згідно із Законом N 770/97-ВР від 23.12.97; в редакції Закону N 442-XIV (442-14) від 18.02.99; із змінами, внесеними згідно із Законом N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 }

(Пункт 11.22 статті 11 виключено на підставі Закону N 1274-XIV (1274-14) від 03.12.99 - набирає чинності з 01.01.2000)

11.22. Тимчасово до 1 січня 2009 року зупинити дію статті 8-1 цього Закону.

{ До статті 11 включено пункт 11.22 згідно із Законом N 107-VI (107-17) від 28.12.2007; в редакції Закону N 309-VI (309-17)

від 03.06.2008 }

11.23. На період виконання робіт щодо підготовки до зняття і зняття енергоблоків Чорнобильської АЕС з експлуатації та перетворення об'єкта "Укриття" на екологічно безпечну систему, які виконуються за рахунок коштів міжнародної технічної допомоги, що надається на безоплатній та безповоротній основі, або за рахунок коштів, які передбачаються в державному бюджеті як внесок України до Чорнобильського фонду "Укриття" для реалізації міжнародної програми - Плану здійснення заходів на об'єкті "Укриття" відповідно до положень Рамкової угоди між Україною та Європейським банком реконструкції та розвитку стосовно діяльності Чорнобильського фонду "Укриття" в Україні (996_004) та Угоди про грант (проект ядерної безпеки Чорнобильської АЕС) між Європейським банком реконструкції та розвитку, Урядом України і Чорнобильською атомною електростанцією (996_729):

звільняються від оподаткування операції з імпорту товарів (сировини, матеріалів, устаткування та обладнання);

оподатковуються за нульовою ставкою операції з поставки товарів (сировини, матеріалів, устаткування та обладнання), виконання робіт та поставки послуг на митній території України, що здійснюються в рамках міжнародної технічної допомоги. Суми податку на додану вартість, сплачені платником податку - виконавцем робіт, послуг за контрактом, укладеним з отримувачем міжнародної технічної допомоги (реципієнтом) або з особою-нерезидентом, яка уклала контракт з реципієнтом, відшкодовуються із бюджету протягом місяця, наступного після подання податкової декларації, за умови наявності належним чином оформлених документів та підтвердження їх матеріалами документальної перевірки.

Ці пільги не поширюються на операції, що стосуються підакцизних товарів та товарів 1-24 груп Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності (2371а-14, 2371б-14, 2371в-14, 2371г-14).

У разі порушення цільового використання зазначених товарів або виконання робіт та поставки послуг платник податку зобов'язаний збільшити податкові зобов'язання за результатами податкового періоду, на який припадає таке порушення, на суму податку на додану вартість, що мала бути сплачена в момент імпорту таких товарів або виконання робіт та поставки послуг на митній території, а також сплатити пеню, нараховану на таку суму податку, виходячи з 120 відсотків облікової ставки Національного банку України, що діяла на день збільшення податкового зобов'язання, та за період від дати імпорту таких товарів або виконання робіт і поставки послуг до дати збільшення податкових зобов'язань.

(Пункт 11.23 статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законами N 309-XIV (309-14) від 11.12.98, N 722-XIV (722-14) від 03.06.99, в редакції Закону N 856-IV (856-15) від 22.05.2003)

(Пункт 11.24 статті 11 виключено на підставі Закону N 722-XIV (722-14) від 03.06.99)

(Пункт 11.24 статті 11 виключено на підставі Закону N 1523-III (1523-14) від 02.03.2000)

(Пункт 11.25 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Пункт 11.26 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Пункт 11.27 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Пункт 11.28 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

11.29. До 1 січня 2009 року зупинити дію пункту 7.7 статті 7, пунктів 10.1 і 10.2 статті 10 цього Закону в частині сплати до бюджету податку на додану вартість щодо операцій з поставки товарів (робіт, послуг) власного виробництва, включаючи продукцію (крім підакцизних товарів), виготовлену на давальницьких умовах із власної сільськогосподарської сировини, за винятком операцій з поставки переробним підприємствам молока та м'яса живою вагою, що здійснюються сільськогосподарськими товаровиробниками незалежно від організаційно-правової форми та форми власності, в яких сума, одержана від поставки сільськогосподарської продукції власного виробництва та продуктів її переробки за попередній звітний (податковий) рік, становить не менше 50 відсотків загальної суми валового доходу підприємства. { Абзац перший пункту 11.29 статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законами N 2233-III (2233-14) від 18.01.2001, N 273-V (273-16) від 19.10.2006; в редакції Закону N 309-VI (309-17) від 03.06.2008 }

Для новостворених сільськогосподарських товаровиробників різних форм власності питома вага сільськогосподарської продукції в загальній сумі валового доходу підприємства в поточному році визначається за даними звітного періоду.

Зазначені кошти залишаються в розпорядженні сільськогосподарських товаровиробників і використовуються ними на придбання матеріально-технічних ресурсів виробничого призначення. У разі нецільового використання акумульованих коштів вони стягуються до Державного бюджету України в безспірному порядку.

Порядок акумуляції та використання зазначених коштів визначається Кабінетом Міністрів України (271-99-п).

{ Статтю 11 доповнено пунктом 11.29 згідно із Законом N 1874-III (1874-14) від 13.07.2000; із змінами, внесеними згідно із Законом N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 }

{ Щодо дії пункту 11.29 статті 11 див. Закони N 1352-IV (1352-15) від 28.11.2003, N 2287-IV (2287-15) від 23.12.2004, N 2987-IV (2987-15) від 18.10.2005 }

(Пункт 11.30 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Пункт 11.31 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Пункт 11.32 статті 11 виключено на підставі Закону

N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Пункт 11.33 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Пункт 11.34 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Пункт 11.35 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

(Пункт 11.36 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

11.37. Тимчасово до 1 січня 2009 року звільняються від оподаткування операції з імпорту товарів, визначених пунктом "о" статті 19 Закону України "Про Єдиний митний тариф" (2097-12), а також операції з поставки цих товарів видавництвам і підприємствам поліграфії на території України. (Абзац перший пункту 11.37 статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1300-IV (1300-15) від 20.11.2003)

У разі нецільового використання зазначених товарів платник податку зобов'язаний збільшити податкові зобов'язання за наслідками податкового періоду, на який припадає таке порушення, на суму податку на додану вартість, що мала бути сплачена в момент імпорту таких товарів, а також сплатити пеню відповідно до законодавства України.

(Статтю 11 доповнено пунктом 11.37 згідно із Законом N 601-IV (601-15) від 06.03.2003 - набуває чинності з 01.01.2004 року)

11.38. Тимчасово до 1 січня 2009 року звільняються від оподаткування операції з виконання робіт та поставки послуг у видавничій діяльності, діяльності з виготовлення та розповсюдження видавництвами, видавничими організаціями, підприємствами поліграфії, розповсюджувачами книжкової продукції, виробленої в Україні, операції з виробництва та/або поставки паперу і картону, вироблених в Україні для виготовлення книжкової продукції, а також операції з поставки книжкової продукції, виробленої в Україні, крім послуг реклами, розміщення матеріалів рекламного та еротичного характеру і видань рекламного та еротичного характеру. (Статтю 11 доповнено пунктом 11.38 згідно із Законом N 601-IV (601-15) від 06.03.2003, в редакції Закону N 1300-IV (1300-15) від 20.11.2003)

(Пункт 11.39 статті 11 втратив чинність у зв'язку із закінченням строку дії Закону N 1240-IV (1240-15) від 23.10.2003)

11.40. Тимчасово до 1 січня 2009 року звільняються від оподаткування операції з виконання робіт та поставки послуг суб'єктами підприємницької діяльності - резидентами України, які одночасно здійснюють видавничу діяльність, діяльність з виготовлення, розповсюдження книжкової продукції та виробництва паперу і картону. При цьому валовий дохід такого суб'єкта

підприємницької діяльності, отриманий від видавничої діяльності, діяльності з виготовлення, розповсюдження книжкової продукції та виробництва паперу і картону, має становити не менше 100 відсотків від загальної суми його валового доходу за перший звітний (податковий) період з часу створення такого суб'єкта підприємницької діяльності або не менше 50 відсотків від загальної суми його валового доходу за попередній звітний (податковий) рік.
(Статтю 11 доповнено пунктом 11.40 згідно із Законом N 1300-IV (1300-15) від 20.11.2003)

(Пункт 11.41 статті 11 виключено на підставі Закону N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005)

11.42. Норми пункту 4.5 статті 4 та абзацу третього підпункту 7.7.3 пункту 7.7 статті 7 цього Закону не поширюються на заборгованість, до якої застосовуються механізми списання, взаєморозрахунків, реструктуризації та/або часткової оплати на умовах, визначених Законом України "Про заходи, спрямовані на забезпечення сталого функціонування підприємств паливно-енергетичного комплексу" (2711-15).

(Статтю 11 доповнено пунктом 11.42 згідно із Законом N 2711-IV (2711-15) від 23.06.2005)

11.42. Установити, що коли фізична особа - суб'єкт підприємницької діяльності одночасно зареєстрована платником податку на додану вартість і є платником єдиного податку за спрощеною системою оподаткування, обліку та звітності, на неї поширюється порядок нарахування та сплати податку на додану вартість відповідно до цього Закону.

Юридичні та фізичні особи - суб'єкти підприємницької діяльності, які є платниками єдиного податку за спрощеною системою оподаткування, обліку та звітності та не зареєстровані платниками податку на додану вартість, не мають права на нарахування податку, податковий кредит та складання податкових накладних, а також на отримання бюджетного відшкодування.

(Статтю 11 доповнено пунктом 11.42 згідно із Законом N 2771-IV (2771-15) від 07.07.2005)

11.43. Сплата податку на додану вартість при ввезенні рухомого майна для здійснення операцій з ремонту у митному режимі переробки, а також з метою модернізації, провадиться шляхом видачі простого векселя у випадку та порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

(Статтю 11 доповнено пунктом 11.43 згідно із Законом N 2771-IV (2771-15) від 07.07.2005)

11.44. Тимчасово до 1 січня 2009 року операції з поставки відходів і брухту чорних металів, у тому числі операції з імпорту таких товарів, звільняються від оподаткування. Перелік таких товарів із зазначенням кодів згідно з УКТ ЗЕД (2371a-14, 2371b-14, 2371v-14, 2371r-14) затверджує Кабінет Міністрів України.

{ Статтю 11 доповнено пунктом 11.44 згідно із Законом N 398-V (398-16) від 30.11.2006; із змінами, внесеними згідно із Законом N 107-VI (107-17) від 28.12.2007; в редакції Закону N 309-VI (309-17) від 03.06.2008 }

11.45. Тимчасово до 1 січня 2008 року в разі вивезення (експорту) товарів за межі митної території України шляхом бартерних (товарообмінних) операцій сума податку, сплачена (нарахована) у зв'язку з придбанням товарів (послуг), не включається до складу податкового кредиту, а відноситься до складу валових витрат платника податку.

{ Статтю 11 доповнено пунктом 11.45 згідно із Законом N 398-V (398-16) від 30.11.2006 }

Президент України

Л. КУЧМА

м. Київ, 3 квітня 1997 року
N 168/97-ВР